

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · cinquè període · sèrie P · núm. 95

Ple del Parlament

Sessió 45, primera reunió, dimarts 19 de maig de 2026

Presidència del M. H. Sr. Josep Rull i Andreu

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Interpel·lació al Govern sobre la internacionalització de la cultura catalana (posposada) 300-00300/15	5
Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants Manifestació de condol i de condemna de la violència masclista Interpel·lació al Govern sobre les polítiques de seguretat del Govern 300-00308/15	5
Interpel·lació al Govern sobre els reptes del sistema educatiu 300-00307/15	12
Interpel·lació al Govern sobre la situació de la justícia a Catalunya 300-00304/15	20
Interpel·lació al Govern sobre l'orientació en matèria de transició ecològica, medi ambient i sostenibilitat 300-00301/15	28
Interpel·lació al Govern sobre una transició energètica justa, participada i pública que prioritzi els espais antropitzats i alternatius 300-00306/15	36
Interpel·lació al Govern sobre les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials 300-00303/15	43
Interpel·lació al Govern sobre les polítiques de joventut 300-00302/15	49

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 45.1

La sessió s'obre a les tres de la tarda. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, el vicepresident segon, la secretària primera, el secretari segon i la secretària tercera. Assisteixen la Mesa el lletrat major i el lletrat Joan Ridaó i Martín.

Al banc del Govern seuen la consellera d'Interior i Seguretat Pública, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera d'Educació i Formació Professional i la consellera de Drets Socials i Inclusió.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Preguntes amb resposta oral.
2. Proposició de llei del tercer sector (tram. 202-00037/15). Comissió de Drets Socials i Inclusió. Debat i votació del dictamen de la comissió (dictamen: BOPC 483, 40).
3. Decret llei 4/2026, de 28 d'abril, de mesures urgents en l'àmbit de la dependència (tram. 203-00033/15). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei (text presentat: BOPC 484, 5).
4. Decret llei 5/2026, de 28 d'abril, de mesures urgents en matèria de transport públic interurbà de viatgers per carretera (tram. 203-00034/15). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei (text presentat: BOPC 484, 17).
5. Proposició de llei de modificació de la Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària, per a modificar el règim sancionador de les conductes que desllueixen les infraestructures ferroviàries (tram. 202-00062/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de les esmenes presentades en lectura única (text presentat: BOPC 333, 7).
6. Proposició de llei de reconeixement de l'Institut d'Estudis Catalans com a Acadèmia Nacional (tram. 202-00077/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta de tramitació directament i en lectura única davant el Ple (text presentat: BOPC 453, 6).
7. Projecte de llei de l'ocupació pública catalana (tram. 200-00021/15). Govern de la Generalitat. Debat de totalitat i votació de les esmenes a la totalitat presentades (text presentat: BOPC 409, 6).
8. Proposta de designació dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la proposició de llei de modificació d'algunes disposicions normatives processals amb relació al dret de morir dignament (tram. 271-00003/15). Grups parlamentaris. Designació dels diputats.
9. Declaració institucional de condemna de la persecució de les persones LGBTI i la vulneració de drets humans al Senegal (tram. 401-00069/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Substanciació.
10. Interpel·lació al Govern sobre les polítiques de seguretat del Govern (tram. 300-00308/15). Grup Parlamentari de Junts. Substanciació.
11. Interpel·lació al Govern sobre els reptes del sistema educatiu (tram. 300-00307/15). Grup Parlamentari de Junts. Substanciació.
12. Interpel·lació al Govern sobre la situació de la justícia a Catalunya (tram. 300-00304/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.
13. Interpel·lació al Govern sobre l'orientació en matèria de transició ecològica, medi ambient i sostenibilitat (tram. 300-00301/15). Lluís Mijoler Martínez, Grup Parlamentari Comuns. Substanciació.
14. Interpel·lació al Govern sobre una transició energètica justa, participada i pública que prioritzi els espais antropitzats i alternatius (tram. 300-00306/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Substanciació.

15. Interpel·lació al Govern sobre les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials (tram. 300-00303/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.

16. Interpel·lació al Govern sobre les polítiques de joventut (tram. 300-00302/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.

17. Interpel·lació al Govern sobre la internacionalització de la cultura catalana (tram. 300-00300/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

18. Interpel·lació al Govern sobre el treball i l'atur estructural (tram. 300-00298/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Substanciació.

19. Interpel·lació al Govern sobre la situació del sector primari (tram. 300-00305/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.

20. Interpel·lació al Govern sobre l'estratègia perquè Catalunya sigui territori coeducador (tram. 300-00299/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

21. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la línia de Rodalies a l'aeroport (tram. 302-00245/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació.

22. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el transport ferroviari a les Terres de l'Ebre (tram. 302-00246/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.

23. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del català (tram. 302-00244/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació.

24. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el tracte a les llengües oficials en les polítiques del Govern (tram. 302-00251/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.

25. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la necessària prioritat nacional als serveis públics (tram. 302-00247/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació.

26. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les vulneracions del Govern al dret de manifestació, als drets col·lectius i a les llibertats públiques (tram. 302-00248/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació.

27. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les actuacions en la prevenció i l'extinció d'incendis forestals (tram. 302-00249/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.

28. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el mercat de treball (tram. 302-00250/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació.

El president

Bona tarda. Comença la sessió.

La llista de les preguntes a respondre oralment en el Ple està inclosa en el dossier del Ple. D'acord amb l'article 164 del Reglament, se substanciaran demà al matí, com a primer punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària.

Així mateix, els faig avinent que quatre diputats i set diputades han delegat el seu vot per a aquesta sessió plenària. Els diputats Carles Puigdemont i Casamajó, Lluís Puig Gordi, Toni Castellà i Clavé i les diputades Laura Martínez Portell, Ariadna Urroz Segura i Jeannine Abella i Xica, del Grup Parlamentari de Junts, han delegat el seu vot en la diputada Mònica Sales de la Cruz. El diputat Òscar Ordeig i Molist i la diputada Natàlia Fabian Corbacho, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, han delegat el seu vot en la diputada Elena Díaz Torrevejano. La diputada Núria Navarro Hurtado, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, ha delegat el seu vot en la diputada Elena Díaz Torrevejano per als dies 20 i 21 de maig. Finalment, la diputada Alícia Romero Llano, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, ha delegat el seu vot en la diputada Elena Díaz Torrevejano per a

la sessió del 20 de maig, i la diputada Anna Feliu i Moragues, del Grup Parlamentari de Junts, ha delegat el seu vot en la diputada Mònica Sales de la Cruz per a la sessió plenària del 20 de maig a la tarda.

Interpellació al Govern sobre la internacionalització de la cultura catalana (posposada)

300-00300/15

A continuació els faig avinent que, en relació amb el punt 17 de l'ordre del dia, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, tal com estableix l'article 160.6 del Reglament, ha sol·licitat, d'acord amb el Govern, posposar la interpellació sobre la internacionalització de la cultura catalana per tal que s'inclogui en l'ordre del dia de la propera sessió plenària.

Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants

Així mateix, i en compliment del que estableix la Moció 111/XII del Parlament de Catalunya, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants, els informo que, segons les dades oficials de l'Organització Internacional de les Migracions, des de l'inici d'aquest any 2026 hi ha un total de 1.218 víctimes mortes i desaparegudes a la Mediterrània.

Manifestació de condol i de condemna de la violència masclista

Malauradament, he de comunicar-los un nou femicidi des del darrer Ple. D'acord amb les dades oficials del Departament d'Igualtat i Feminisme, els fets van ocórrer el passat 8 de març a Tortosa. Amb ella ja són dues les víctimes mortals per violència masclista enguany a Catalunya. En nom de la cambra, lamento i condemno aquests crims i reitero el compromís del Parlament en l'erradicació de qualsevol forma de violència masclista. D'acord amb el protocol de dol del Parlament de Catalunya contra les violències masclistes, la Mesa convoca un minut de silenci demà al migdia en suspendre la sessió del Ple davant de la façana del Palau del Parlament.

Interpellació al Govern sobre les polítiques de seguretat del Govern

300-00308/15

El desè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre les polítiques de seguretat del Govern. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts, i per fer-ne l'exposició té la paraula el diputat senyor Josep Rius i Alcaraz.

Josep Rius i Alcaraz

Moltes gràcies, president. Molt bona tarda a tots, diputats i diputades, consellera... Avui soc aquí per mirar de parlar clar, no per fer demagògia, tampoc per fer populisme, però vinc a dir una mica el que ens diuen les dades sobre tot el que perceben els ciutadans i el que diu el sentit comú, i és que a Catalunya en matèria de seguretat no anem bé. I el problema no és la policia, perquè els Mossos fan una bona feina amb els recursos que tenen i amb la direcció que reben; el problema és la manca d'estratègia, la manca de lideratge i fins i tot la manca de contundència o d'exigència d'aquest Govern.

Les dades no menteixen. Catalunya va registrar 495.000 i escaig infraccions penals. El Govern celebra una baixada del 2,9 per cent. Nosaltres diem que, quan partim d'una xifra tan elevada, un 2,9 per cent no és una victòria, és un mirall que ens hauria

de fer reflexionar a tots. Perquè el que també hem de dir molt clar és que el que baixen sobretot són les denúncies. I això ho diu l'enquesta de seguretat pública que elabora la Generalitat de Catalunya, ho diuen també enquestes com les de l'Ajuntament de Barcelona, que diuen que un vuitanta per cent dels fets delictius no es denuncien, i això els ciutadans ho admeten quan se'ls hi fan aquestes enquestes.

Però el que la reducció global amaga són tendències que haurien de preocupar a qualsevol Govern. Els delictes sexuals van augmentar durant el 2025. El tràfic de drogues va créixer, i molt. Entre gener i març del 2026, ja s'han registrat vora vuit-cents incidents amb armes blanques, un trenta per cent més de tirotejos amb armes de foc respecte a l'any passat –ho ha dit avui el comissari Chacón en una entrevista a Catalunya Ràdio–, i el volum d'armes de foc ha augmentat també exponencialment. Entre finals d'abril i primers de maig, cinc apunyalaments greus en tres dies a Barcelona i al seu entorn metropolità.

Són casos que han sacsejat la ciutadania. L'homicidi d'una dona a Esplugues a punyalades, la mort d'un home al Raval durant un robatori, baralles multitudinàries amb ganivets a la plaça Catalunya, i, a l'Hospitalet, incidents entre menors al Parc del Fòrum. O aquest mateix cap de setmana a Sants, a la Marina del Prat Vermell, a plena llum del dia, un assassinat a trets i un tiroteig a l'Hospitalet.

Llavors, consellera, el que genera alarmisme no és parlar dels problemes; el que genera alarmisme és negar-los. Més enllà de la delinqüència quotidiana, hi ha un fenomen que hauria d'ocupar el centre del debat polític i no hi és, i és el crim organitzat vinculat al narcotràfic. Els Mossos van desarticular noranta-vuit xarxes criminals el 2025, una xifra notable però que evidencia l'escalada del problema. Alguns homicidis i tirotejos d'aquests darrers mesos han estat relacionats per diversos mitjans amb clans internacionals de la droga, especialment vinculats a Montenegro, xarxes balcàniques. I el que és més greu: els Mossos d'Esquadra mateixos han admès que Catalunya és una zona productora de marihuana, de les més importants del sud d'Europa, i que s'està convertint també en una zona de pas de grups criminals internacionals –zona de pas, ho han dit ells.

I, davant de tot això, ens preguntem: on és el pla de xoc? On és l'estratègia integral que esperem tots? On és la veu del Govern demanant a Madrid les competències necessàries i també la coordinació amb organismes europeus de seguretat internacional, que ho hem dit tantes i tantes vegades en aquest Parlament? On són també la resta de recursos que necessitem?

Consellera, hi ha símptomes clars d'un departament que –em fa patir i em sap greu, però...– està perdent el rumb. Primer, la llei de la policia, desactualitzada i insuficient per als reptes actuals, vostè ho sap. Nosaltres ho hem dit, però el Govern no actua.

Segon, el pla pilot dels Mossos d'Esquadra a les escoles. Una mesura que ha generat malestar al personal docent i sobretot a les famílies, i que, en lloc d'anar acompanyada d'un debat honest i participat, s'ha imposat, per dir-ho d'alguna manera, generant una tensió innecessària.

Tercer, i el més greu, les infiltracions dels Mossos en assemblees de docents. Vam tenir l'oportunitat de parlar-ne en la compareixença que vam fer a la Comissió d'Interior, però no és un tema menor. No és un error tècnic, no és una qüestió operativa. És una decisió que al darrere hi ha política, que afecta drets fonamentals i que hauria de generar una resposta contundent per part d'aquesta cambra. Agents dels Mossos d'Esquadra van infiltrar-se en assemblees de professors i professores que es reunien per exercir el seu lliure dret d'associació, de reunió, el seu dret a la llibertat d'expressió. Persones que no eren sospitoses de cap delicte; tots els que tenim fills aquí confiem els nostres fills als mestres. Professionals de l'educació que debaten, que discrepaven, que s'organitzaven. I el seu departament hi va enviar agents.

Quan es justifica l'espionatge sobre la dissidència pacífica, o la infiltració, s'entra en un terreny molt perillós. I el que resulta inacceptable no és només el fet en si. El

que resulta més inacceptable per nosaltres és el silenci posterior. A hores d'ara, ningú ha dimitit, ningú ha estat cessat, ningú ha assumit cap tipus de responsabilitat. Perquè si no hi ha una resposta clara el missatge que s'envia és devastador, i és que a Catalunya infiltrar-se en reunions de docents és acceptable, és normalitzable, és una eina legítima de govern. I no ho és.

Recordem que aquest no és un fenomen nou a l'Estat espanyol. Ja vam veure com agents de la policia espanyola s'infiltraven en moviments socials al llarg de tots els Països Catalans, mantenint fins i tot relacions sentimentals amb activistes per obtenir informació. Aquell cas ens va indignar a molts i aquest cas ens hauria d'indignar igual. La diferència és que ara parlem dels Mossos d'Esquadra, la nostra policia, la que hauria de ser exemple de respecte als drets civils i les llibertats públiques, i que ho és; la que hauria de marcar distàncies amb les pràctiques més fosques i que no ens agraden dels cossos i les forces de seguretat espanyoles. De fet, aquest tema és objecte d'una comissió d'investigació en aquest mateix Parlament. Un govern que espia professors no és un govern fort, és un govern que té por.

Les competències dels Mossos d'Esquadra als ports i aeroports. El ministre Marlaska va dir sense embuts que al mar hi mana la Guàrdia Civil. És a dir, que als principals punts d'entrada del país, punts crítics precisament per al narcotràfic i aquestes bandes criminals a que fèiem referència, els Mossos tenen les mans lligades. I el Govern calla, no negocia, no exigeix i no defensa.

No podem deixar de mencionar un episodi que va més enllà de la gestió ordinària: la visita del rei Felip VI a Montserrat. La conselleria va fer unes afirmacions en seu parlamentària sobre la gestió de la seguretat en aquell acte que no es corresponien amb la realitat. Faltar a la veritat al Parlament no és un error administratiu, és una falta de respecte a aquesta cambra i als ciutadans que ens han elegit a tots. Junts per Catalunya exigim des de llavors transparència. Exigim que quan un conseller o consellera compareix aquí, vingui amb informació veraç.

I, mentre debatem sobre seguretat, els ciutadans pateixen altres disfuncions. Ja en parlarem un dia, però el col·lapse per fer-se el DNI –que alguns tenim poques ganes de renovar-nos el DNI d'aquest país, si més no– és un escàndol i fa molt de temps que no funciona. L'examen del carnet de conduir, el pràctic, continua sense funcionar. Ho vam debatre aquí, vam arribar a uns acords i no funciona. El col·lapse és encara més gran que quan ho vam debatre aquí.

Per tant, des de Junts per Catalunya no venim amb les mans buides, no ho fem mai, i, per tant, fem propostes, i en farem més quan fem la moció subsegüent, però creiem que s'ha d'actualitzar urgentment la llei de la policia. Creiem que s'ha de fer urgentment un pla de xoc contra el narcotràfic i el crim organitzat. Creiem que hem de tenir un govern que sigui exigent amb Madrid, que exigeixi les competències plenes en ports i aeroports. I que els Mossos d'Esquadra tinguin d'una vegada per totes les entrades als organismes europeus i internacionals per tenir una cosa molt bàsica, i és poder tenir la informació per poder fer bé la seva feina i no haver de dependre d'haver de demanar permís a Madrid, als cossos i les forces de seguretat d'allà.

I demanem responsabilitats polítiques per tots aquests casos que hem relacionat fins ara i que han estat molt greus, no només a parer nostre, sinó també a parer de l'opinió pública i de la ciutadania.

Per tant, consellera, Catalunya necessita un govern que governi, no un govern que gestioni les crisis quan aquestes ja han esclatat. Tenen l'oportunitat de girar full, i li demanem que ho faci.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula l'honorable senyora Núria Parlon i Gil, consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Moltes gràcies, president. Diputats i diputades... He pres nota del contingut de la interpellació que em feia el diputat Rius. I hi ha tres parts, en aquesta interpellació: una primera que fa referència a com estan evolucionant els principals indicadors de seguretat, no? I vostè afirma que no anem bé en seguretat, que hi ha manca d'estratègia i manca de lideratge.

Aquí sí que crec que és important, abans d'entrar a l'anàlisi de les dades per tal de justificar que sí que anem bé en les grans xifres de seguretat..., és que hi ha un element que marca aquest debat. És a dir, aquest debat s'està produint després de fets molt greus que s'han produït consecutivament en el temps i que, per tant, no són fets aïllats, són fets greus i, òbviament, condicionen el debat i condicionen les percepcions. L'any passat, al febrer..., al gener –perdó– vam tenir un total de cinc homicidis i al febrer tres, vuit en total, i van condicionar totalment les percepcions que la ciutadania tenia en relació amb la seva seguretat.

I tot això és legítim. És legítim perquè ens afecta i afecta també la visió policial en relació amb com hem de treballar aquestes percepcions que la ciutadania té i l'alarma que provoquen a la ciutadania aquests fets puntuals. Puntuals, concrets, però que ens preocupen, i vull que quedi clar, això. No estic minimitzant els fets, però quan parlem de lideratge, de tendències, de si anem bé o no en seguretat, jo crec que és important que anem a les dades.

I el 2025, amb relació a la violència més letal, que és la dels homicidis, comptant aquest episodi al qual els feia referència, vam tancar l'any amb cinquanta-tres fets, el 2025, que, comparats amb els que havíem tingut el 2024, que van ser seixanta-tres..., doncs podríem dir que hi ha una estabilitat estructural. I si ens n'anem a fer una comparativa des del 2005 fins al 2025, el 2005 vam tenir quaranta-tres fets, el 2025 cinquanta-tres fets. La població del 2005 no era la del 2025, hi ha un increment de població i, per tant, de la interacció social i dels riscos associats també a la violència letal, que és la dels homicidis. I, per tant, aquí parlem, d'acord amb les dades policials, d'una estabilitat estructural. Això, pel que fa a la violència més letal.

Ara anem al tema de l'activitat delictiva. Vostès ja saben, perquè moltes vegades ho he dit en aquesta sessió parlamentària, que el vuitanta per cent dels delictes, aproximadament, que es cometen a Catalunya són delictes contra el patrimoni –són delictes contra el patrimoni. L'evolució dels darrers cinc anys de les dades delictives: a Catalunya tenim una disminució, amb dades tancades el gener del 2025, que comparem 2021-2025, estàvem..., el 2022, els fets delictius s'havien incrementat un 20,55 per cent –2022. Parlem de total, eh? I, en l'estructura de la criminalitat, un vuitanta per cent són delictes contra el patrimoni. El 2022, els fets delictius eren del 20,55; el 2023, vam tenir una baixada del 4,60..., vam tenir una disminució d'aquests fets, però es mantenien en un 4,64 per cent d'increment; el 2024, comença una tendència molt discreta –molt discreta... Mai em veuran a mi treure pit de dades de seguretat, mai, perquè la seguretat té moltes cares i és polièdrica, i un fet concret, puntual, pot canviar clarament la percepció que té la ciutadania, però sí que hem de dir que el 2024 el tanquem amb una disminució dels fets delictius d'1,29 i el 2025 d'un 4,11 per cent; un 4,11 per cent de reducció de delictes en aquesta sèrie comparativa d'un total de cinc anys.

Si comparem els primers mesos del 2026 amb aquesta sèrie, és a dir, amb aquests quatre anys que disposem de dades, deixant de banda el període de la pandèmia, que no és comparable per raons òbvies, aquesta tendència es consolida. Per tant, podem dir que hi ha una reducció de l'activitat delictiva al nostre país, que és més que una qüestió puntual..., sinó fruit, jo crec, de la bona orientació policial en relació amb l'activitat proactiva que s'està duent a terme sota el lideratge del Departament d'Interior.

Si anem als delictes contra el patrimoni, la baixada aquesta del menys 4,11 per cent encara és una mica millor, és d'un 5,42 per cent. Si anem al conjunt de delictes contra el patrimoni, doncs, alguns d'ells tenen una disminució de dos dígits, per

exemple, quan afecten els robatoris amb violència a establiments. Dades, totes, del Cos de Mossos d'Esquadra, que, a més a més, es poden consultar.

On trobem indicadors negatius que requereixen la nostra atenció? En els delictes contra les persones. Aquí tenim, per una banda, els delictes que afecten les agressions sexuals. Hi ha un factor aquí clau que va en la línia del que vostè apuntava, que deia..., feia referència a l'enquesta de seguretat de Catalunya, que la darrera publicada és del 2022, si no vaig errada, i feia referència a que hi ha delictes que pateixen aquella xifra negra de denúncia. No és el cas de les agressions sexuals, perquè hem tingut un canvi normatiu i un major acompanyament a la víctima que fan possible que aquesta xifra negra, d'acord amb les dades que tenim i les comparatives que tenim, estigui aflorant, i, per tant, una major atenció a la víctima, que és un dels objectius en els quals ens hem centrat.

Sí que és veritat que, per un increment de la interacció social vinculada també a delictes il·licits vinculats a la marihuana i a la droga, ens trobem davant d'un repte i un desafiament majúscul. I això és ben cert.

Per tant, primer missatge: si aïllem els fets concrets greus que s'han produït en les darreres setmanes, ens trobem amb unes dades de seguretat que consoliden una tímida però estructural tendència a la baixa. I això no és atzar, això és lideratge. És lideratge a organitzar la feina policial reforçant la intervenció no només reactiva, sinó també preventiva, apostant per incrementar el nombre de mossos d'esquadra –promocions que estan sortint fins a arribar als 25.000– per poder cobrir millor aquelles especialitats que necessitem millorar, entre elles les d'investigació o, per exemple, tot el que té a veure amb l'atenció a la víctima. Això és lideratge per part de la conselleria i dona uns resultats que crec que són bons i que aniran a millor.

Amb relació a l'activitat criminal vinculada al negoci il·licít de la droga, aquí no ens podem aïllar del conjunt del que està succeint a Europa, i que no serveixi per escudar-nos en que és un problema europeu i que, per tant, tots estem igual, no estic dient això. El que estic dient és que necessitem una estratègia que vagi molt més enllà –molt més enllà– de lo que és la capacitat operativa.

Què vull dir amb això? A dia d'avui, el Cos de Mossos d'Esquadra està tenint una actitud proactiva –lo que vostè anomenava «pla de xoc», això s'està desplegant– contra la delinqüència organitzada vinculada a la marihuana especialment, perquè, com ja he dit, Catalunya té un problema amb aquesta qüestió. I s'està treballant per desmantellar xarxes criminals. S'han recollit més volum i més tones de marihuana en aquest darrer any que potser en anys anteriors –després podrem entrar en les dades en concret, en la segona part de la interpellació–, però sí que és veritat que aquí tenim un problema.

I el problema té a veure, en aquest cas –i aquí sí que des del Departament d'Interior ja ho hem anunciat i volem treballar en aquesta direcció–, amb el sostre que ens trobem en les normatives, que no estan a dia d'avui preparades per donar la resposta adequada a aquest tipus d'activitat il·lícita. Què vull dir amb això? Igual que hem aconseguit millorar la llei per combatre la multireincidència –i aquí vostès hi han tingut un pes important–, hem d'aconseguir que no ens trobem amb un sostre de rendiment policial perquè tenim, en aquest cas, una insuficient estructura del marc legal vigent.

I això ens afecta en dos delictes clau. Per una banda, el delicte de la marihuana, plantacions de marihuana, perquè és un delicte que va ja no només contra la salut pública de les persones a tall individual, sinó que és un problema de salut pública en clau global, perquè, òbviament, afecta la convivència pacífica, la seguretat ciutadana, i el principi d'autoritat, perquè pensin que no només estan fent servir armes de foc aquells delinqüents que estan dintre de les grans estructures criminals (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), sinó que també ho estan fent els delinqüents de baix perfil.

Després segueixo.

El president

Moltes gràcies, consellera. Per fer la rèplica, té la paraula el diputat senyor Josep Rius i Alcaraz.

Josep Rius i Alcaraz

Gràcies, president. Moltes gràcies, consellera, per les explicacions donades. Jo m'ho temia una miqueta, que hi hauria aquí un retorn de dades, diguem-ne, eh?, que és normal. Jo he dit al principi que no negava que hi havia hagut una reducció de fets delinqüencials, però també li posava..., li deia que venim de molt amunt i que això és insuficient. També li deia que molta gent no denuncia i que això ens amoïna. I, per tant, em temia una mica també que vostè em tragués els delictes contra el patrimoni, que baixen –i ens n'alegem, honestament–, però és veritat que les agressions sexuals puguen, el narcotràfic s'expandeix. I vostè feia referència també a que la percepció de la gent és..., s'ha generat aquesta percepció de no estar tranquil·la del tot quan va pel carrer.

Vostè dirà que calen més mossos, i jo li donaré tota la raó, però mentre no tenim tots aquests mossos hem de tenir una estratègia. I jo crec que calen estratègies concretes en aquestes qüestions, perquè el que està clar és que els problemes d'avui no esperen les promocions de demà.

Sobre les infiltracions, un apunt més, perquè vull ser molt directe. Hem sentit explicacions tècniques i operatives; hem sentit parlar de protocols, de marcs legals, de necessitats operatives, però no hem sentit el que és més important: que coses d'aquestes no han de passar, i l'assumpció de responsabilitats. En una democràcia sana i consolidada, quan es vulneren drets i això passa en el si d'un govern, quan es vulneren drets fonamentals, algú ha de prendre..., i algú ha d'assumir responsabilitats polítiques, ha d'assumir un cost polític, i aquí no ho ha fet ningú. Perquè això la ciutadania no ho entén –no ho entén. I no és tant la infiltració en si, que per descomptat; és la sensació d'impunitat que pot venir després. Mentrestant, els docents afectats continuen sense cap reparació, sense cap explicació oficial digna, sense saber si tornarà a passar.

Ha fet vostè referència a la llei de la multireincidència, i vostè deia que s'haurien d'abordar, d'estudiar alguns canvis legislatius més. Saben que nosaltres vam ser precisament els impulsors de la llei que s'ha acabat aprovant, que també vam denunciar que aquesta llei, per motius que s'escapen de qualsevol lògica, ha estat dos anys abandonada, congelada al calaix, i que això ha generat que durant dos anys continuessin operant aquests multireincidentes arreu de Catalunya d'una manera impune. Però, si s'han de modificar més coses, estudiem-les, i, per part de Junts per Catalunya, endavant.

Sobre el pla pilot dels Mossos a les escoles no hem rebut una resposta, i repetim que posar mossos a les escoles no és una solució; de fet, és una contradicció.

Sobre Montserrat i les declaracions en seu parlamentària, és que no ho podem oblidar: no pot tornar a passar una qüestió d'aquestes, perquè la credibilitat d'un govern es juga en bona part també en aquestes qüestions tan sensibles.

Sobre el crim organitzat: si Catalunya és una zona de pas, si Catalunya s'ha convertit en una zona productora de marihuana –vostè ho deia amb dades, que cada vegada es decomissen més i més tones de marihuana–..., però si tot això passa, i si els clans internacionals estan triant i han triat el nostre país per operar, s'han de plantejar solucions; estratègies i solucions. I això és el que demanem des de Junts per Catalunya, que hi hagi una estratègia molt clara per abordar aquest fenomen que va a més i que ens està portant darrerament, però dia sí dia també, a incidents que no ens agraden gens ni mica.

I l'hi torno a dir: el problema no és la policia, en cap cas; el problema és com s'hi fa front i amb quines eines. I sense tenir exigència a Madrid, sense voler ampliar el marc competencial, sense voler anar a Madrid i dir una cosa tan senzilla a la Direc-

ción General de Tráfico, que és «deixi'ns fer a nosaltres», que hi han 85.000 persones a Catalunya que no poden treure's el carnet de conduir per una pura qüestió de centralisme que no s'entén, que ho pot fer el Servei Català de Trànsit avui mateix. Per tant, el problema és com s'hi fa front i amb quines eines, i amb quina exigència actua el Govern.

Que quedi molt clar que Junts per Catalunya sempre estarem al costat dels Mossos d'Esquadra com a policia integral de Catalunya; serem exigents, però sempre al seu costat, al costat d'una política de seguretat (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –i acabo, president– seriosa, exigent, respectuosa amb els drets i amb les llibertats, sense populismes ni negacionismes, però sí des d'una convicció profunda de la policia que volem per a Catalunya i de l'exigència de resultats que ens demana la ciutadania.

Moltíssimes gràcies.

El president

Per fer la rèplica, té la paraula la consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon Gil)

És un debat que requereix tant de temps que és difícil poder respondre a tot el que voldria, però sí que..., algunes dades amb relació a com vostè acabava, amb el que ens exigeix la ciutadania.

Continuo amb algunes dades que són importants. Durant aquest darrer any, hem incrementat la resolució en 1,92 punts. S'han incrementat les detencions en un 4,23. Amb relació al 2024, eh?, són dades de tancament del 2025. I vostè també ho deia, que s'havien desarticulat un total de noranta-vuit grups en el marc de lo que serien els grups organitzats sense estructura formal i lo que serien els grups criminals que sí que tenen estructura formal. En total, noranta-vuit. És feina, això és feina. I, a més a més, amb relació al negoci de la marihuana: 9,33 tones de marihuana, que suposen un increment amb relació a l'any anterior de 6,51..., de més decomisos.

Per altra banda, com que aquest negoci de la marihuana i de la droga també va associat a la proliferació –i això ens preocupa moltíssim des del punt de vista de la feina policial– de no només les armes blanques, que hem incrementat la retirada d'armes blanques amb el pla específic en l'espai públic, amb dades que són clarament destacables..., sinó que, pel que fa a les armes de foc vinculades també amb aquest..., que es dedica al negoci de la marihuana, sense ser o sense estar en una estructura criminal, moltes vegades amb actitud intimidatòria respecte als altres grups, aquí sí que hem de dir que en el 2025 hem retirat, és a dir, decomissat i intervingut, sumades..., decomissades i intervingudes, un total de 843 armes de foc.

Per tant, hi ha un pla clar i definit des del Departament d'Interior i des de la Direcció General de la Policia per combatre amb tota l'operativa policial aquesta xacra. És un problema greu i no ens amaguem, sinó que actuem amb determinació.

També jo reconeixia clarament que perquè puguem millorar la capacitat policial necessitem canvis. Necessitem alinear la legislació pel que fa a les penes per la marihuana en clau de producció, que siguin com a la mitjana europea, per una banda, i, per altra banda, lo mateix amb la tinença d'armes de foc amb aquesta finalitat. La llei de multireincidència ja ens va permetre millorar la pena del frau de fluid elèctric destinat a aquestes plantacions de marihuana, que hem passat de sis a divuit mesos de presó, o bé fins a vint-i-quatre mesos per sanció. Per tant, hem de dotar-nos de més eines també en el recorregut de la llei per poder fer aquests canvis perquè tota l'operativa policial sigui molt més eficaç per combatre aquesta xacra.

Amb relació a les altres qüestions que ha comentat que tenen a veure amb el projecte de convivència dels mossos que voluntàriament ajudaven els centres directius que així ho reclamaven, de forma voluntària, per treballar estratègies vinculades amb situacions que poden requerir la visió mediatora però des de la perspectiva po-

licial. Sota el meu punt de vista, és cert que aquest projecte –ja ho hem parlat també amb la consellera Niubó–..., potser no va ser el millor moment perquè sortís a la llum, i això és així, però què és un bon projecte l'hi puc garantir.

I és un bon projecte perquè, miri, el món local sempre encerta amb les seves eines de treball. I preguntin a quants ajuntaments no s'estan desplegant des de ja fa molt de temps, sense escatimar recursos, ni educatius ni d'integració ni de mediació, que, òbviament, han de ser-hi, amb l'agent tutor. Preguntin-ho. Per tant, no és un mal projecte –no és un mal projecte–; no és la solució als problemes que té l'àmbit educatiu, òbviament, però no és un mal projecte.

I, amb relació a la qüestió de la presència de les mosses en una reunió dels mestres, jo ja vaig expressar-me a la Comissió d'Interior. Ja vaig dir que em disculpava perquè, malgrat que no és una decisió que hagi sortit de la conselleria, perquè no ha sortit de la conselleria, tenim responsabilitat de millorar aquests protocols, i així ho farem. Per tant, que no hi haurà responsabilitats? No, millorarem els protocols. No es tracta tant d'assenyalar aquell que ha pres una decisió, sinó d'agafar automàticament i tenir un procediment normalitzat de treball perquè això no torni a passar –perquè això no torni a passar. I, evidentment, la feina policial s'ha de fer, però hem de preservar límits, que per mi també existeixen. Ja ho vaig dir, això, a la Comissió d'Interior, i m'hi torno a reafirmar.

Em queden cinc segons. El debat de seguretat és un debat que és seriós (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), que està molt bé que el puguem fer en seu parlamentària de manera constructiva, com crec que s'ha fet avui per part seva. Sempre ens trobaran en el camí per millorar la política. No som conformistes, nosaltres. Estem treballant en una estratègia que en vint mesos ens comença a donar resultats, que ja s'havia començat a projectar també per part del conseller Elena, amb algunes decisions que es van prendre.

Ara tenim un marc legislatiu que ens empara i ens reforça les ordres d'allunyament, que són fonamentals, i si aconseguim canvis pel que fa a la regulació de les penes en la marihuana i també en la tinença d'armes de foc, doncs, crec que tindrem encara més recorregut de millora, i aquí hi hem de treballar tots i totes.

El president

Moltes gràcies, senyora consellera.

Interpel·lació al Govern sobre els reptes del sistema educatiu

300-00307/15

L'onzè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre els reptes del sistema educatiu. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts, i per fer-ne l'exposició té la paraula la molt honorable senyora Anna Erra i Solà.

Anna Erra i Solà

Gràcies, president. Consellera, avui, marató de parlar d'educació, però ja sap que per nosaltres és una estructura d'estat. Ens preocupa i ens agrada, doncs, poder-la explicar.

I el que veiem és que, tal com estan evolucionant tots els temes, encara tenim una situació molt complicada i molt tensa. I es veia a venir, perquè en el fons no hi ha hagut una escolta real ni un diàleg constructiu i els hi ha faltat acabar de trobar consens. I què ens trobem? Doncs que la situació ha explotat: més vagues, més mobilitzacions. I, de moment, una decebedora realitat: la incapacitat d'arribar a bons acords. Si fem una mica d'història, vostès ens van presentar un acord històric amb els sindicats minoritaris i semblava que havia de ser la solució a tots els problemes. I aquí ja sempre els hi vam dir que potser els hi va faltar una mica de modèstia. L'altre..., els intents fallits de trobar un punt de consens amb els docents i els sindicats.

I miri, consellera, quan un s'asseu en una taula amb poca voluntat de cedir, l'únic que comporta és que cada bàndol estiri i estiri la corda per cada banda i al final acabi..., i es trenqui. I el que li demanem, sobretot, és que, abans de que es trenqui aquesta corda, negociïn. I sabem que vostès, que, si més no, deien que eren els de la «bona gestió», demà ens ho poden demostrar en aquesta reunió definitiva, que esperem i desitgem que hi hagi un bon acord, perquè, si no..., i ho ha de tenir clar, consellera, aquí s'hi juga la seva credibilitat i la seva confiança amb tot el sector educatiu. I, si no, sincerament, potser haurà de prendre alguna decisió de si és prou capaç d'ocupar el càrrec que té.

A més a més, i aquí se n'ha parlat una mica abans, amb la consellera..., el que és el pla pilot dels Mossos a les escoles. Perquè, en el fons, quin era ben bé l'objectiu? Calia? Perquè és que ni als centres de justícia hi van mossos, tenen uns altres suports. Llavors, més que posar-hi aquests suports, nosaltres creiem que hem d'anar més a l'arrel del problema, i del que s'ha de parlar és de recuperar l'autoritat dels docents, perquè hem de ser conscients que l'han perduda i que hi ha faltes greus de respecte, agressions, i això provoca un gran malestar i baixes en els cossos dels docents. És feina de tots recuperar el prestigi i l'autoritat dels mestres, i sap que aquí, com a Junts, ens hi trobarà.

Perquè, en aquest tema de l'autoritat, últimament també han pres una colla de decisions que nosaltres no compartim i creiem que van en detriment d'aquesta autoritat, i és, sobretot, com han anat desvirtuant l'autonomia de centres. En el fons estan, en les seves decisions..., fer perdre la capacitat del lideratge de les direccions. I què es van trobar? Que tota una colla de direccions van dir que no deixaven el càrrec. Com s'ho farà, davant d'aquesta situació? Perquè cada vegada serà més difícil trobar algú que es vulgui posar a davant d'una escola, si no té aquest suport, si no té aquesta capacitat de liderar. Ha fet algun replantejament en aquest sentit? Perquè en el fons saben que això, si ho compleixen, si acaba sent..., aquesta decisió..., estan girant el que és el que marca la llei d'educació de Catalunya.

I l'altra –i aquí se n'ha parlat, i n'hem parlat al dematí– és ja el punt culminant, amb la infiltració dels mossos a les reunions de sindicats. Consellera, sap que aquest va ser un fet inadmissible. I, sincerament, van demostrar una cosa que a nosaltres ens sembla greu, ja que són el Govern del nostre país: que no es parlen, que no li van dir res i que en això en el fons la van deixar amb una mà davant i una mà darrera.

I l'altra: potser el que ens ha decebut més de vostès és aquest..., que primer va fer un tancament de files amb el Cos dels Mossos i amb el Govern que sortir a defensar els mestres per aquesta acció tan reprovable. Aquí, consellera, no va estar a l'alçada, va reaccionar tard i..., poc convincent. I nosaltres volem que qui estigui davant de la conselleria sobretot defensi els seus professionals, i que, si s'equivoquen, ho sàpiguen reconèixer al moment, no quan veuen que la cosa s'ha inflat tant tant tant que han de demanar perdó, perquè, si no, el globus encara serà més gros, a explotar-se. Creiem que han traspassat una línia vermella, i esperem, com deia la consellera, que això no torni a passar.

I estem en un altre moment, dintre d'aquest repàs de la situació que estem, en un moment delicat, perquè una de les coses que cal, i en aquestes reivindicacions que fan els sindicats i els docents..., és que cal dignificar el professorat. I, amb això, cal millorar les condicions econòmiques i laborals de tot el Servei d'Educació de Catalunya. La seva proposta no ha acabat de convèncer. Creu que la que presentarà avui per a la negociació de demà complirà les expectatives que li demanen? Perquè tots sabem que cal augmentar la dotació de recursos i, sobretot, donar resposta a la complexitat de les aules.

I n'hi diré dos exemples. Sí, tots sabem que a l'educació inclusiva hi ha falta de recursos, però hi han situacions fins i tot encara més alarmants, i un que ens sembla que ho és, que no s'han convertit en places estructurals, són els intèrprets de la llengua de signes, perquè encara viuen de contractes amb empreses, i l'únic que fa

és que no puguin tenir, doncs, la força de donar resposta a totes les necessitats. I ens sembla que, si veritablement volem una inclusió real, el millor que se li pot fer a una persona que té dificultats, sobretot amb aquest tipus de discapacitat, és que pugui entrar a la classe i també pugui arribar a tots els coneixements.

I l'altre, que potser ens marca una mica la seva manera de governar, i li volem demanar a veure si és així, és el que ens ha arribat del Centre d'Educació Especial Josep Pla, de Barcelona. Del consorci, que vostè hi té colideratge, ens arriba que no està escoltant el claustre i no té en compte el seu projecte educatiu, que és referent en llengua de signes catalana. Cal dir que és l'únic centre de Catalunya amb un projecte educatiu bilingüe, llengua de signes i llengua catalana, específic per a l'alumnat amb sordesa. I ara es troben que, sense escoltar l'opinió del centre, la seva direcció, i sense possibilitat de parlar-ne, els hi introduiran alumnat oïdor, i això posa en risc el seu projecte educatiu singular i referent.

Per això li demanem: consellera, no els pot escoltar? Ha de posar en risc el seu projecte? Cal que aquesta decisió pugui trencar una escola de referència quan, en el fons, la llei d'educació de Catalunya exigeix i demana que hi hagin centres de referència? Li demanem que ho reconsideri i que acabin parlant amb aquest centre i trobin una solució.

I, bé, arribem a que amb tota aquesta necessitat sempre acabem dient que el que falten són diners. Ara sembla que potser hi haurà pressupostos, i aquí és on veurem si veritablement hi ha aquesta aposta que cal per l'educació. Perquè tots aquí segur que compartim, i com a Junts ho compartim, que hem d'anar arribant al sis per cent del PIB. I nosaltres, com a Junts, tenim clar que l'única manera d'aconseguir-ho seria si els nostres diners es quedessin aquí, és a dir, si fóssim independents, però bé, com que això de moment sabem que no ho tenim, sempre exigim, doncs, que puguem tenir un concert econòmic. Perquè, clar, sobretot aquests que estan més negociant els pressupostos, perquè amb nosaltres no hi han parlat..., si ens hem de refiar d'aquest finançament singular que només ens en dona 4.700 per a totes les necessitats del país i per arribar al sis per cent ja en faltarien 6.000, ja veieu que quedem curts.

Llavors, nosaltres li demanem, consellera, que es planti en el seu Govern, que exigeixi més recursos per a educació; que es planti fins i tot a Madrid perquè puguin haver-hi més diners, en el fons, perquè els nostres diners puguin venir cap aquí a Catalunya i pugui haver-hi, doncs, aquest bon finançament per a educació, que és el que ens cal.

Però bé, tot això ha portat, tot aquest conflicte que encara continua havent-hi en educació, que ja comencen a haver-hi conseqüències en altres sectors, i vostè n'és conscient. Des de que hi ha hagut aquestes mobilitzacions, aquestes vagues, i tot i que des de la conselleria van fer l'esforç de fer aquell plus per sortides, hi ha una gran quantitat d'escoles que deixen de fer sortides, deixen de fer colònies. Tot això porta un greu problema a les empreses d'aquest sector, perquè aquest món del lleure han de tenir present que mou uns 600.000 alumnes, amb un volum d'uns 240 milions d'euros i amb una afectació econòmica de 400 milions, tenint uns cinc mil llocs de treball, i en relació amb directes i indirectes podríem arribar a deu mil. Per això, consellera, si el problema persisteix, quina sortida i quin pla té per protegir aquest sector?

I bé, amb tot això –i sap que nosaltres no deixem sempre de demanar-ho–, per reforçar tot aquest sistema i per recuperar, doncs, el que és la millora en la qualitat educativa i en les condicions econòmiques i laborals del món de l'educació del nostre país, el que volem és que –i vostè de moment ho té, però no se'n descuidi, que no hi hagi pressions ideològiques de partits que a vegades l'educació se la miren amb biaix ideològic en comptes de amb biaix d'educació–..., que tingui una mirada integral per a tot el servei d'educació. Perquè nosaltres no volem confrontar pública i

concertada, per nosaltres són un mateix servei, i, en el fons, tots plegats comparteixen la mateixa responsabilitat del país, que és educar els nostres infants.

Bé, aquí deixariem el que són els nostres dubtes, la nostra visió. Esperem que pugui venir aquí i posar una mica..., allò que en diuen «llum a la foscor».

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula l'honorable senyora Esther Niubó Cidoncha, consellera d'Educació i Formació Professional.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Sí, moltes gràcies. Gràcies, president. Gràcies, diputada, també, després d'aquestes hores de compareixença, hi tornem una mica..., i em penso que demà novament. Bé, com penso que hem tingut també aquest matí oportunitat de comentar i com saben, el primer repte que té avui el sistema educatiu català és doble: és, per una banda, assolir, doncs, un sistema veritablement inclusiu i equitatiu, i garantir alhora la millora educativa i dels aprenentatges. I aquests dos objectius, de fet, van íntimament lligats: sabem que no hi haurà excel·lència educativa si una part de l'alumnat queda enrere, i tampoc hi haurà equitat real si no garantim que tots els infants i joves del país assoleixin els coneixements i les competències necessàries per desenvolupar el seu projecte de vida amb autonomia, amb llibertat i amb oportunitats.

I per això, doncs, el Govern de Catalunya fa gairebé dos anys que treballa amb determinació per reforçar aquest sistema educatiu, per millorar-ne la qualitat, per orientar-lo cap a l'excel·lència educativa, i per fer-ho des d'una mirada inclusiva, cohesionadora i de país.

I ho estem fent amb responsabilitat, amb visió de conjunt, prenent decisions concretes que reorienten alguns plantejaments anteriors. I aquests esforços, i també la inversió que s'està impulsant, fins i tot en aquest context de pròrroga com a mínim, no?, fins a dia d'avui, van dirigits precisament a aquests dos grans objectius, perquè avui Catalunya, certament, té la inversió més gran en educació de tota la seva història, però també una inversió necessària per afrontar els reptes enormes que tenim, i alguns dels quals vostè, doncs, comentava.

I això és possible, com deia, gràcies al suplement de crèdit, a la feina d'aquest Govern, que ha situat l'educació com una prioritat de l'acció de govern. Una inversió que no és abstracta, que es tradueix en més professionals als centres, més reconeguts, més acompanyats –tot això, tot i la davallada d'alumnat–, amb més recursos per a l'escola inclusiva. Vostè mencionava abans l'acord, l'acord que va subscriure aquest Govern amb Comissions Obreres i UGT. És un acord gràcies al qual, entre moltes altres qüestions..., ens fa que el proper curs puguem començar-lo amb més de cinc-cents professionals addicionals de suport a l'escola inclusiva, siguin educadors, integradors, siguin psicopedagogs, siguin especialistes en educació especial.

També amb reducció de ràtios per millorar la qualitat de l'atenció educativa. Amb reforç dels aprenentatges: més matemàtiques, més llengua; en tot cas, matemàtiques i llengua, al centre dels projectes. Amb més aules d'acollida, aquest rècord d'aules d'acollida, que supera les 1.600. Amb nous equipaments i amb més inversió per a reformes, adequacions i millores dels centres educatius, escoles i centres d'educació especial. I també més places públiques de formació professional, més estabilitat del Servei d'Educació de Catalunya. Més eines, en definitiva, per acompanyar la complexitat creixent que avui vivim a les aules.

Perquè avui, com deïem, eh?, les escoles i els instituts afronten reptes extraordinaris, afronten una diversitat social, cultural i lingüística molt més gran que fa uns anys. I per això penso que és important també, en aquesta interpellació, reconèixer, fer aquest reconeixement explícit als equips directius, als docents, als professionals d'atenció educativa que dia a dia fan possible, doncs, el funcionament de les escoles i els instituts al nostre país. Perquè sovint demanem molt al sistema educatiu, i està bé

que ho fem, i la societat hi projectem expectatives molt elevades, però de vegades, segurament massa vegades, no es reconeix l'enorme esforç que fan els professionals que hi treballen.

I, en contra del que es pugui dir, aquesta conselleria n'és molt conscient, de tot això, i precisament sabem que els objectius, els importants que tenim com a país, no es poden assolir sense aquests professionals –docents, no docents– que garanteixen unes bones condicions laborals i professionals. Ells i elles afronten cada dia una tasca molt complicada, una feina que no és fàcil, sobre la qual la societat, com deia, els projecta cada cop més demandes, més expectatives i més responsabilitats.

I per això aquest Govern, doncs, ha defensat sempre i defensa amb claredat que no hi ha una millora educativa possible sense una professió docent reconeguda, escoltada, valorada. Necessitem prestigiar la professió docent. Necessitem també reconèixer-la millor. Necessitem que ser mestre o professor o professora torni a ser una opció professional atractiva per als joves. Perquè el sistema educatiu, com deia, ha de respondre a aquesta complexitat social creixent, a la inclusió educativa, a la millora de resultats...; la transformació digital i, alhora, la convivència amb l'explosió de la intel·ligència artificial, l'atenció emocional de l'alumnat o la lluita contra l'abandonament escolar prematur.

I tots aquests reptes necessiten captar i retenir talent en el sistema educatiu. I precisament hem treballat, i seguirem, per reforçar les plantilles, per estabilitzar-les, per simplificar aquestes càrregues burocràtiques, per millorar les condicions de l'exercici professional i donar més suport als centres educatius i més autoritat als docents.

Aquest curs incorporàvem noves dotacions. Hem reduït també la taxa d'interinitat fins a mínims històrics i hem desplegat més recursos que mai per a l'escola inclusiva impulsant mesures estructurals per reforçar aquests aprenentatges en llengua i matemàtiques.

I tot això ens ha reforçat, sens dubte. I aquí enllaço una mica amb les consideracions que vostè feia en la seva interpellació, amb aquest acord que aquest matí, doncs, hem tingut oportunitat de també aprofundir-hi, aquest acord amb Comissions Obreres i amb UGT per valor de 2.000 milions d'euros, que representa el vint-i-cinc per cent del pressupost que té en aquests moments el Departament d'Educació.

Un acord que implica, per una part, aquest reconeixement de la millora de les condicions laborals dels docents per una part retributiva, no? Després de vint-i-cinc anys de congelació del complement autonòmic específic salarial dels docents, que portava..., estava a zero, doncs, l'hem incrementat aquest trenta per cent, que voldrà dir que al final del desplegament d'aquest acord els docents cobraran de més..., tres mil euros més a l'any respecte al que cobren en aquests moments, i això es concretarà aquest mateix mes de maig amb aquest increment dels vuit-cents euros provinents d'aquest primer increment d'aquest complement específic.

Per altra banda, també millorem les condicions salarials i retributives del personal d'atenció educativa, que deuen compartir que fan a vegades, doncs, feines amb un caràcter encara molt precari, no?, degut al nivell, diguem-ne, retributiu que tenien.

Per tant, aquesta millora tant de personal docent com de personal d'atenció educativa, que s'hi suma aquest complement que també feia com a mínim deu anys que havia desaparegut pel fet de poder fer sortides pedagògiques, colònies. I, per tant, compensar aquest sobreesforç que acabem molt sovint no reconeixent als nostres professionals educatius.

I, per altra banda, mesures estructurals, que tenen a veure amb la millora de la qualitat, doncs, de l'atenció educativa, amb el major benestar dels docents que han d'afrontar aquesta complexitat a les aules i que passa per anar fent aquesta reducció progressiva de ràtios. El proper curs no tindrem sobreràtios, sobretot a secundària, que és l'etapa educativa on encara hi tenim més alumnat. I, a més a més, per altra banda, incorporem aquests professionals de suport addicionals al sistema educatiu.

Estem parlant de professionals..., per valor de 300 milions d'euros, que, com deia, tindran una concreció el proper curs amb aquests més de cinc-cents nous professionals que ens permetran anar estabilitzant altres figures socioeducatives que fins ara depenien de programes temporals i que hem començat, diguem-ne, a fer el camí per poder-los estabilitzar.

També hem fet créixer les aules d'acollida, reforçant els plans educatius d'entorn, incrementant en més de 7.500 les places públiques de formació professional, en més de 1.400 les places públiques d'escola bressol, i també, doncs, impulsant actuacions per reduir l'abandonament escolar prematur en el marc també de les noves oportunitats educatives.

I, per tant, el que estem intentant fer és assentar uns fonaments sòlids amb una mirada llarga, atenta també a les necessitats immediates, que ens han de permetre començar a veure aquests resultats positius en el sistema: aquesta millora d'aprenentatges, aquest reforçament de l'escola inclusiva, aquesta reducció de desigualtats, aquest acompanyament a centres i aquest reconeixement als professionals que sostenen cada dia el sistema educatiu.

I, a partir d'aquí, és veritat que, no obstant tot això, doncs, som conscients del moment complex que viu l'educació catalana. Sabem que hi ha preocupació, que hi ha cansament acumulat, que hi ha també professionals que durant molts anys no han sentit que les seves condicions laborals fossin ateses. I no podem i no ignorem aquesta realitat, la voluntat del Govern és seguir afrontant-la amb responsabilitat, amb honestedat i amb diàleg. I demà mateix tornarem a tenir, no?, si tot va bé, aquesta mesa sectorial. La bona notícia, de la setmana passada, és que vam poder reconduir, poder tornar a recuperar aquest marc de diàleg que era necessari amb el conjunt d'organitzacions sindicals, haguessin signat l'acord o no, fins i tot també els convocants de la vaga. I, per tant, la nostra mà segueix estant estesa. Els hi hem fet arribar una proposta que esperem poder treballar conjuntament demà.

I, per tant, pensem i desitgem que puguem reconduir aquesta situació de tensió que finalment acaben patint els centres educatius, els seus equips directius, els claustres, les famílies, i, sobretot, doncs, que no posi en qüestió el dret a l'educació dels infants i joves. Però, en tot cas, ho hem dit des del primer dia, el sistema educatiu no es pot sostenir indefinidament només sobre la bona fe, la vocació i el sobreesforç de tants professionals. Calen més recursos, cal més estabilitat i calen millors condicions estructurals. I precisament aquí és on se situa el sentit de les mesures que està impulsant aquest Govern.

Segurament que som conscients que aquest malestar existent no neix avui. Ve de molts anys enrere. Respon a dèficits acumulats durant anys: sobrecàrrega dels centres, dificultats creixents d'atenció a la diversitat, excés de burocràcia, inestabilitat de plantilles i aquesta percepció estesa de manca de reconeixement professional.

I, per tant, nosaltres no venim a mirar cap a una altra banda. Volem actuar, fer-ho amb realisme, amb responsabilitat i també amb ambició. No ens resignem. No ens limitarem a gestionar les dificultats, sinó que volem treballar per enfortir i millorar el sistema educatiu amb estabilitat, amb una mirada de llarg recorregut, i, a més a més, fer-ho de la mà dels diferents agents de la comunitat educativa, siguin direccions o centres educatius, amb qui també sap que estem treballant –no només a la Junta de Direccions, sinó també amb un grup específic– per abordar les qüestions que els interpellen.

Ho volem fer fugint del soroll, del populisme, i treballant, com deia (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), des del diàleg i des de la responsabilitat institucional.

I, en tot cas, després, en la rèplica, li faré resposta concreta a qüestions que també plantejava.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Per fer la rèplica, té la paraula la molt honorable senyora Anna Erra i Solà.

Anna Erra i Solà

Gràcies, president. Consellera, evidentment, sabem que ha fet passos, ha tirat endavant projectes, i em sembla que aquí compartim tots que el que ens preocupa és que l'educació millori, però la realitat és aquesta: el malestar hi és, els carrers són plens, i avui mateix a Barcelona estan parant els carrers.

I esperem que demà tinguem bones notícies, però potser una de les coses..., i hem de fer..., treure el focus i mirar més lluny..., una de les coses que volia aprofitar per dir-li és que Catalunya no serà l'últim país que ha tingut conflictes educatius i que ha tingut aquest malestar, per moltes coses –evidentment, tots som hereus de moltes situacions–, però sí que hi han països que ens han demostrat que aplicant tota una sèrie de mesures se n'han sortit. I potser el que hem de fer nosaltres com a país és mirar, adaptar-ho a les nostres necessitats, a la nostra manera de ser, però seguir una mica aquells passos. I li direm uns exemples que han funcionat a Portugal, que han funcionat a Finlàndia, que han funcionat a Estònia.

El primer. Una primera cosa que funciona és que calen pactes educatius a llarg termini, com aquí es va aconseguir amb la llei d'educació de Catalunya. Perquè l'educació no pot canviar cada legislatura, i això hi ha hagut un moment que s'ha perdut, no, ara eh? –s'ha perdut.

Un currículum més clar i exigent, que em sembla que això és lo que estan intentant fer vostès, prioritzant la comprensió lectora, les matemàtiques, les ciències, les competències bàsiques, perquè gaires projectes i gaires invents despisten els professors i despisten els docents.

Ajudes als alumnes vulnerables, suports i recursos –important–, també la formació i selecció dels docents d'una manera rigorosa, millorant l'accés a la professió amb una millor formació inicial i contínua, i, sobretot, la professionalització del docent i millorant el seu respecte i prestigi.

I donar autonomia *real* als centres, confiant més en els directors i els equips docents. I, evidentment, menys burocràcia. Hi han d'avançar, perquè només una app que han presentat als mestres..., no sé si això és veritablement que hagi desaparegut la burocràcia als centres. I, naturalment, potenciar la confiança, la cooperació, el benestar emocional. I arribar a una idea clau: qualsevol escola és i ha de ser bona, totes.

En resum, pactes educatius estables a llarg termini i, sobretot, buscar consensos, i tenir clar que sense professors motivats no hi ha reforma educativa que funcioni. I aquest és el repte que té ara a Catalunya.

Per això des de Junts fem una crida a tothom per fer un gran acord de país per la qualitat educativa, per reconstruir i blindar el sistema educatiu català. I reconeixem que l'educació catalana ha patit mancances pressupostàries durant massa anys i amb diferents governs. La inversió ha estat insuficient, els sous del professorat no han reflectit la responsabilitat de la seva feina i els recursos han arribat tard o no han arribat. Això ha estat i és un problema de país, i hem de tenir la valentia de reconèixer-ho entre tots per poder-ho ara revertir.

Per això proposem aquest acord de país en el qual s'involucrin partits, sindicats, professors, direccions, famílies, alumnat, universitats..., tots els sectors implicats, per tal d'avançar en aquesta nova etapa.

I des de Junts, intentant, doncs, ser constructius i posant ja uns requisits sobre la taula per parlar-ne, n'hi anunciaré nou. Primer, reobrir la negociació amb els sindicats –i això és lo que ha fet–, perquè la pau educativa no s'imposa: es construeix. Segon, aprovar un pla pluriennal de millora salarial amb calendari, xifres i objectius verificables. Tercer, reduir ràtios i donar resposta a l'escola inclusiva en tota la seva

totalitat. Quart, reduir veritablement la burocràcia. Cinc, reforçar els equips, estabilitat i autonomia real dels centres. Sis, protecció institucional i reconeixement de l'autoritat pública del docent. Set, increment del pressupost destinat a educació, per a tot el Servei d'Educació de Catalunya, i complir el sis per cent del PIB que marca la llei d'educació. Vuit –i aquesta l'hi volem recordar ben bé–, mentalitat d'estat: ni un pas enrere en la defensa de les nostres competències d'aquí Catalunya. I nou, evidentment, el català com a llengua absolutament vehicular en l'ensenyament.

Consellera, en educació, el diàleg i el consens i el treball en equip són la fórmula que veiem que sempre ha funcionat, perquè, consellera –vostè ho sap i ho està patint–, sola no se'n sortirà. Crec que val la pena tenir present aquest acord de país, perquè és funció de tots que siguem capaços de tirar endavant un pacte per l'educació i un pacte per la millora educativa del nostre país.

Moltes gràcies.

El president

I, per fer la rèplica, té la paraula la consellera d'Educació i Formació Professional.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Gràcies de nou, president. Diputada, compartim el marc i compartim una idea de fons: que l'educació necessita consensos amplis, necessita estabilitat, necessita mirada llarga. I a Catalunya és veritat que no partim de zero. Vam fer el pacte nacional per l'educació; tenim una llei d'educació de Catalunya, una llei que encara a dia d'avui no està plenament desplegada; tenim el pacte contra la segregació escolar, on cal seguir avançant com hem fet fins ara, i tenim un model lingüístic amb consens social i amb consens polític. I, a més a més, avui tenim un altre marc concret, operatiu, per abordar alguns dels principals reptes que té el sistema educatiu, que és aquest acord assolit entre el Govern i les organitzacions sindicals Comissions i UGT.

És un acord que potser no la satisfà prou, però que en tot cas ens dona tres coses alhora. Primer, ens dona aquest marc compartit amb la comunitat educativa sobre els temes que cal abordar, que són aquestes condicions dels professionals que vostè també abordava: sobre el reforçament del centre, sobre l'escola inclusiva, sobre la reducció de ràtios, sobre l'estabilització de plantilles o la simplificació administrativa i l'atenció a la creixent complexitat a les aules.

I també ens dona un compromís pressupostari molt rellevant del Govern, que són aquests prop de 2.000 milions d'euros per desplegar aquest marc amb la força necessària perquè les mesures, doncs, no quedin en declaracions d'intencions, sinó que es converteixin en millores palpables als centres.

I tercer, una voluntat política molt clara, que és estendre aquest marc a totes les organitzacions, al conjunt d'actors de la comunitat educativa que s'hi vulguin sumar, amb mà estesa, amb voluntat d'escoltar, d'ajustar calendaris i de concretar aquells elements de desplegament en què puguem avançar plegats.

Per tant, des del nostre punt de vista, el repte principal que afrontem segurament no és tornar a escriure, cada vegada que el sistema travessa una dificultat, allò que ja hem estat capaços d'acordar en altres moments com a país, entre altres coses perquè els acords, que van ser amplis, convindria no tocar-los si no podem garantir com a mínim el mateix nivell de suport. I el repte que tenim avui és continuar desplegant aquest marc normatiu vigent sobretot per fer..., de manera que allò que hem deixat per escrit, doncs, compta amb els recursos per fer-ho possible, i aquí també espero que en la tramitació pressupostària puguem comptar també amb aquest suport.

Perquè nosaltres el que no voldrem ni voldríem ni hauríem de voler és una educació que depengui d'heroïsmes, no? El departament n'és plenament conscient. Precisament per aquest motiu hem posat damunt la taula tots aquests recursos dels que parlava, perquè cap sistema educatiu, doncs, es pot sostenir per molt temps a partir d'esforços extraordinaris, per molt excepcionals que siguin els i les seves professionals.

I per això a mi el que m'agradaria és que parlem de recursos, d'estabilitat pressupostària, de planificació, de bona planificació a mitjà i llarg termini. Vostè parlava d'autonomia de centres, de formació, de motivació, dels professionals. És que estem d'acord en aquest marc, perquè, de fet, moltes de les dificultats que avui afronta el sistema educatiu català, doncs, tenen a veure precisament amb no haver atès abans moltes d'aquestes necessitats, les dels seus treballadors i treballadores.

Perquè cap acord satisfà mai les posicions de màxim de les parts –si no fos així, no caldria fer-los–, però, amb totes les mancances que puguin tenir els pactes assolits, una cosa és clara: aquest Govern, doncs, s'ha mogut, ha mostrat una voluntat política clara, una determinació. I no només són paraules; són fets, hi han recursos al costat, un govern que ha proposat, que ha pactat. I no tingui dubte que seguirem asseguts a la taula per poder ampliar aquests pactes.

I, en tot, si el que plantegen és treballar conjuntament per garantir els recursos necessaris per donar estabilitat al sistema, per acompanyar el desplegament de consensos educatius del país, ens hi trobaran. De fet, ens hi trobaran ara i ens hi trobaran sempre.

Jo volia agrair aquest marc que vostè plantejava amb relació, penso, a les qüestions que abans vostè comentava, no?, concretament sobre el Centre d'Educació Especial Josep Pla. En som conscients. I, de fet, penso que, si no n'hem parlat ara..., en fi, estem a punt de parlar-ne. Per tant, respecte, doncs, a aquesta autonomia d'aquests centres.

També hem de parlar del futur dels projectes educatius de molts centres d'educació especial. Això és un repte que tenim. I aquí, efectivament, un acord també ampli, no?... Més enllà del marc que tenim d'aquest decret que es va aprovar el 2017, doncs, és important que en algun moment, com a país, siguem capaços de desplegar els recursos que implica i la manera de treballar que implica, i que puguem sumar complicitats aquí amb el conjunt, diguem-ne, de grups parlamentaris i, sobretot, d'agents de la comunitat educativa, però és fonamental que aquesta qüestió ens situï en el centre de l'abordatge dels propers anys.

I una qüestió concreta, abans de que se m'acabi el temps. Pel que fa a les colònies, aquest Govern no deixarà caure el sector del lleure educatiu a Catalunya. Ja hi ha una taula de treball que s'està impulsant des del Departament d'Empresa, i, a partir d'aquí, des del Departament d'Educació, tot allò que puguem fer per reforçar, en el marc de les instruccions de centre, aquesta importància, aquest valor pedagògic d'aquestes sortides pedagògiques, vincular-les amb currículum, ho farem, també perquè ens sembla que suposa un enriquiment curricular molt important per a molts infants i joves.

Moltíssimes gràcies.

El president

El dotzè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre la situació de la justícia a Catalunya.

Interpellació al Govern sobre la situació de la justícia a Catalunya

300-00304/15

És presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i per fer-ne l'exposició té la paraula el diputat senyor Pere Lluís Huguet i Tous.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, president. Conseller, diputats, bona tarda a tothom. Miri, conseller, portem aquesta interpellació avui el Partit Popular aquí... Potser ens reiterarem en lo que ja hem dit moltes vegades i potser tornarem a repetir moltes coses, però

vostè també, doncs, així..., però, ja l'hi dic, no ens cansarem de repetir-les fins que se solucioni el problema de la justícia, el problema de la nostra justícia a Catalunya.

Miri, la justícia té un efecte transversal. Si tenim un bon sistema judicial, tenim seguretat ciutadana. La multireincidència –abans ho parlaven, en una altra interpellació–..., podem tindre lleis que millorin el tractament penal de la multireincidència, però si no tenim jutjats efectius no serveix absolutament per a res –per a res. Per què? Perquè els delinqüents, si els hi podem aplicar la multireincidència, fins que tinguin el judici estaran en llibertat provisional i, per tant, continuaran produint més delictes.

Però també té efectes als conflictes socials, a la pau social. Té efectes al desenvolupament econòmic de les empreses, que poden resoldre els seus conflictes d'una manera eficient, per tant, tenen més facilitats per poder vindre a Catalunya a posar el seu domicili social.

Per això necessitem urgentment arreglar la nostra justícia. I la nostra justícia, ho repeteixo, està col·lapsada. Ja sé què em dirà, i li reconec que no és responsabilitat seva, la situació de la..., però sí que n'és vostè el responsable en aquests moments i, per tant, és el responsable d'intentar buscar una solució.

No comparteixo el seu criteri que va dir en l'altra interpellació que li van fer sobre justícia fa pocs dies, en què deia que no és moment ja per a diagnosi. Sí, és moment per a diagnosi, perquè si no tenim una bona diagnosi no tindrem solucions, i en aquests moments seguim sense tindre solucions. I ens fa falta una bona diagnosi per saber per què la nostra Administració de justícia està en la situació en què està.

I, miri, jo li aportaré dos o tres gràfics que potser explicaran de manera gràfica quina és la situació. Miri (*l'orador mostra un full a la cambra*), això és l'evolució dels assumptes que s'han presentat a Catalunya des dels últims vint anys, penals i civils. Els vint anys. Veurà que hi ha un increment d'un setanta per cent de procediments penals, d'un vint-i-vuit per cent de procediments civils. Per tant, l'activitat... Només de civils i penals, després falten contencions administratiu, social, que ja no els incloc a la gràfica. Com veurà, aquest increment s'hauria d'haver correspost amb un increment pressupostari.

Miri (*l'orador mostra un full a la cambra*), això és la taula del cost pressupostari de la justícia, del pressupost de Justícia de la Generalitat de Catalunya, durant els últims vint anys. Sap que en l'actualitat no estem encara al nivell del pressupost del 2009? Si deflactem amb l'IPC els pressupostos de la Generalitat, en aquests moments no estem als 900 milions d'euros, que va ser el punt més àlgid dels pressupostos de la Generalitat. I aquí està l'explicació de per què està la situació de la justícia així, eh?, aquí la té, eh?: no hi ha inversió. Si no hi han diners, no funciona.

I la justícia ha sigut... Miri, les retallades. Tant que en diuen els de Junts, eh?..., això són les retallades d'Artur Mas (*l'orador mostra un full a la cambra*), eh? I això ha sigut lo que després hi ha hagut a l'Administració de justícia. Ho repeteixo, estem un 6,5 per cent per sota, deflactat, del pressupost de Justícia del 2009. I això explica quina és la situació de l'Administració de justícia a Catalunya, i aquesta és la diagnosi.

I quina és la conseqüència de tot això? Miri, tenim una mitjana de 20,4 mesos per resoldre un procediment civil a Catalunya. La mitjana a Espanya són nou mesos, 9,4 –la mitjana a Espanya–; aquí, 20,4. Tenim un temps de «vacància» al contencions administratiu d'onze mesos. Un increment anual del dotze per cent dels assumptes que entren al TSJ, quan els mitjans del TSJ no s'han incrementat. Tenim... La situació penal és tremenda. (*L'orador mostra un full a la cambra.*) Ho veu? És aquí. Miri l'increment dels procediments penals. No hem tingut aquesta inversió en la justícia penal durant aquest temps.

I, per tant, aquest és el problema de l'Administració de justícia: tres anys per dictar, per celebrar un judici. Ara sembla ser que s'ha rebaixat una mica a Barcelona el temps, però, miri, a Reus, la setmana passada, no un que m'ha dit..., el meu despatx

–el meu despatx–: suspensió d'un procediment que ha estat dos anys en instrucció, se suspèn perquè el jutjat no havia citat l'encausat. Se suspèn. Sap quan ens l'ha assenyalat, el jutjat de Reus? El març del 2028. Sabeu què significa això? Que el maig del 2028 es tornarà a suspendre, perquè nosaltres sí que portem una agenda actualitzada, però normalment els afectats en un procediment penal, els que són acusats, no tenen una agenda actualitzada. I això, què comportarà? Que el 2028 es tornarà a suspendre. I això no pot ser.

Efectivament, ens falten jutges, però no només ens falten jutges. No ho sé, i m'agradarà que m'expliqui vostè quins terminis tenim per a la implementació d'aquests jutges nous, d'aquests dos-cents jutges que diu el TSJ que fan falta a Catalunya. Si hi han cinc-cents places que convoca, és que quasi totes vindran a Catalunya? En quins períodes s'implantaran? Volem saber quins són. Però no només falten jutges: falten LAJs, falten funcionaris, falten mitjans.

Miri, i l'hi vaig dir en una altra ocasió i l'hi repeteixo, hem fet moltes propostes. I n'hi torno a fer, li tornaré a fer propostes per millorar l'Administració de justícia. Sistema informàtic, està obsolet. Tenen algun pla per revisar tot el sistema informàtic dels jutjats? Li vam presentar una proposta de resolució, que va ser aprovada, perquè es fessin els emplaçaments i notificacions per la direcció electrònica única. S'ha fet? Quin pla es té per executar-ho?

Notificacions. Miri, en la meua primera interpellació aquí els hi vaig dir a tots vostès que al jutjat notificaven per fax. Per sort, al cap de pocs dies de fer aquesta afirmació aquí, els jutjats van rebre la instrucció de no notificar per fax. Però sap quants sistemes de notificació, a data d'avui, hi ha en els jutjats de Catalunya? Miri, tenim Lexnet. Jutjats civils notifiquen per Lexnet. Jutjats contenciosos administratius notifiquen per e-NOTUM. Els penals, en paper, segueixen notificant en paper. I hi han alguns jutjats que ho envien per correu electrònic. O sigui, tenim quatre sistemes de notificació. Sap lo que és això per als professionals de la justícia, quatre sistemes de notificació diferents? Que compta un termini... Això és insostenible.

Els atestats. L'hi hem dit moltes vegades: quan preveu vostè que els atestats es puguin enviar electrònicament des dels Mossos, Guàrdia Civil i Policia Nacional als jutjats? Perquè segueixen fent-ho en un ordinador a les comissaries dels Mossos d'Esquadra, ho imprimeixen, sobre, als jutjats, i el jutjat entra les dades a l'ordinador del jutjat. Aquest és el sistema. Això és insostenible també. Però això requereix diners, i aquesta és la gràfica dels diners (*l'orador mostra un full a la cambra*).

L'expedient electrònic. Seguim sense tindre expedient electrònic en l'àmbit penal. Quan preveu vostè que hi hagi expedient? Jo ja sé que no ho solucionarem en vint-i-quatre hores, però, escolti'm, hem de tindre un pla de xoc per a l'Administració de justícia, perquè sense expedient electrònic no arreglarem la multireincidència, perquè no aconseguirem que s'avancin els procediments judicials. Necessitem aquest expedient electrònic en l'àmbit penal.

Hem d'unificar sistemes. Miri, les videoconferències estan a l'Arconte, els daixò estan amb l'expedient judicial... Des de l'expedient judicial no puc accedir a les videoconferències que s'hagin gravat, i això és un error. És un sistema que és ineficaç, no funciona.

I la prova de que no funciona, miri, les videoconferències. Miri, som molts els advocats que ens vam dedicar molts anys a lluitar per tindre immediació a la nostra Administració de justícia. La immediació és fonamental en el dret a la defensa. La videoconferència, si es fa bé, no trenca el criteri d'immediació, però lo que no es pot fer és un sistema de videoconferència que hi tinguem una pantalla petita, que hi no sentim, que no hi veiem... Moltes vegades m'ho deia un jutge: «Jo vull veure el que declara, veure'l suar, per saber després posar una sentència, i una sentència justa i adequada», però des d'una pantalla petita penjada a dalt, al sostre, és impossible, aquesta immediació. Necessitem revisar el sistema de videoconferència.

Hem fet coses molt bé. Per exemple, Barnahus. Vam estar visitant-ho i és extraordinari, però saben que han declarat ja absolts...?, perquè la videoconferència feta a un menor per abusos a Barnahus no es podia escoltar i s'ha declarat l'absolució d'un abusador? En un país que funcioni l'Administració així, si això passa, dimiteixen els responsables. Això ha passat a Catalunya, i no és acceptable. Hem de revisar el sistema de videoconferència per garantir la immediació i per garantir..., perquè, a més, és un sistema que ens permetrà agilitzar l'Administració de justícia.

Els MASCs. Escolti, no entro en els MASCs, perquè em penso que vostè i jo n'hem parlat moltíssimes vegades, però sap que no funcionen. S'han convertit en un entrebanc per poder accedir als jutjats, la implantació de la llei...

Miri, per acabar, que ja no em queda temps i encara em queda tot això..., no em queda temps, però li diré una cosa. Miri, això és lo important: si no hi han diners, tot això no serveix per a res. Dediquin vostès potser els 500 milions que volen dedicar a una agència tributària que duplica lo que ja fa l'Agència Tributària aquí a Catalunya..., si es dediqués a la justícia, segurament estariem als nivells del 2009 (*alguns aplaudiments*)..., per dedicar a l'Administració de justícia.

Moltíssimes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Ramon Espadaler i Parcerisas, conseller de Justícia i Qualitat Democràtica.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

Moltes gràcies, senyor president. De fet, no, no m'ha sorprès. Trobava a faltar lo dels MASCs, i al final ha sortit el tema dels MASCs. El meu cap de gabinet, que és una persona sagaç i políticament hàbil, diguéssim, m'ha portat aquest dematí un diari de sessions del Parlament gallec, on el conseller de Justícia és del Partit Popular i a l'oposició hi té el Bloc Nacionalista Gallec. I les intervencions que ha fet el Bloc Nacionalista Gallec s'assemblen molt a la que ha fet vostè, i la intervenció que ha fet, doncs, el conseller de torn probablement s'assemblarà en algunes coses amb la que jo li faré, no?

Més enllà d'aquest joc de Govern-oposició, jo crec que vostè no és just a l'hora de precisar la veritat. Jo també li podria demanar: «Escolti, i en tots aquests anys que diu que no s'ha fet prou inversió en justícia, quants pressupostos ha votat vostè de la Generalitat de Catalunya perquè això fos possible?» Ni un –ni un–, no? Ho dic perquè a vegades les coses són molt fàcils, dius «escolti, facin això, facin allò», però a l'hora de que vencin els pressupostos, doncs, les coses no es fan.

Jo puc estar d'acord amb vostè en el diagnòstic inicial. Vaja, estem d'acord, n'estic seguríssim, que la justícia té un endarreriment d'anys en inversions, en infraestructures, en equipaments, en tecnologia, en recursos humans. I aquest és el diagnòstic de partida l'agost del 2024, que és quan vàrem assumir la responsabilitat. Tant és així que no vàrem perdre massa temps tornant a diagnosticar allò que ja sabíem. Això no funciona i, per tant, cal eficiència. I, a partir d'aquí –això ja m'ho ha sentit a dir–, doncs, hem fet una panòpia de coses.

La primera era aplicar la reforma de la Llei 1/2025, que vostès en uns trams hi estaven d'acord parlamentàriament en origen, però que no van compartir el vot final per les raons que sigui, ara no hi entro. En qualsevol cas, les reformes ajuden a ser més eficients. I diu: «Vostès no donen dades.» Jo n'hi puc donar algunes, de dades, amb relació, doncs, al que tenim ja avaluat amb relació a la reforma, algunes que són del Consell General del Poder Judicial i les altres que són del ministeri.

Les dades del Consell del Poder Judicial són les que comparen l'any 2024 i el 2025. Per tant, només agafen la cua de la implementació de la 1/2025, perquè sap que el gruix entra a partir del 31 de desembre, no?, però, en qualsevol cas, les dades són, totes elles, positives. Incrementen els assumptes resolts: a Catalunya, en

un 3,1 per cent; a Espanya, un dos per cent. Incrementa el nombre de sentències: a Catalunya, 2,7 per cent; a Espanya, un 1,9. Incrementen les interlocutòries: a Catalunya, un 6,7 per cent; a Espanya, un 3,6 per cent. I també incrementa la litigiositat, i aquesta és una realitat amb la que ens trobem. Però, en qualsevol cas, en aquestes dades –que són no nostres, són del Consell General del Poder Judicial– anem raonablement bé i un xic més bé del que hi va Espanya. És suficient? No. No, no, cal més.

Si anem a les dades amb relació a l'aplicació de la 1/2025, què ens està passant? Hem vençut el primer trimestre –per tant, el consell encara no ens ha lliurat dades del que tenim– i notem el mateix que vam notar en els partits grans, el que vam notar en els partits mitjans i petits, que és que a la primera entrada de la llei hi ha una inflexió a la baixa. I això és una dada objectiva que hem donat sempre –la vaig donar en comissió, la vaig donar en l'anterior interpellació i la donarem en les futures interpellacions–, però després aquesta feina, diguéssim, aquest impacte es recupera. A mi m'agrada fer el símil..., quan algú es tira a la piscina, doncs, hi ha un moment que està sota l'aigua i després comença a nedar. Doncs en la primera fase i en la segona fase ja es neda, i es neda més de pressa del que es feia abans de l'aplicació de la llei, i en aquesta faseestic segur que quan tinguem dades podrem demostrar que això també és així.

Està tot fet? No. Reformes, però estan en marxa i no tenen marxa enrere, i això em sembla substantiu. Recursos. Diu: «Vostès no hi esmercen recursos.» Miri, aquest any hi posarem tres-cents funcionaris més dels que depenen del Govern de la Generalitat. El ministeri farà la convocatòria, jo crec que més aviat que tard, d'aquestes noves unitats judicials, cinc-centes per al conjunt d'Espanya, de les quals noranta-una hauran de venir a Catalunya. Traurà la convocatòria abans de les portes de l'estiu, és evident que haurà de sortir i, per tant, es faran.

I, a més a més, hem pactat –i aquesta és l'única diferència substantiva amb relació a l'anterior interpellació que vam fer de la mà de Junts–, hem acordat –llavors era una expectativa, ara és una realitat– que, del nombre de dos-cents fiscals que s'incrementarà a nivell d'Espanya, trenta-cinc, que és el que havíem plantejat nosaltres al Govern central, doncs, puguin venir a Catalunya. Hi hauran tres-cents funcionaris, noranta-un jutges més i trenta-cinc fiscals més. Per tant, recursos humans també. I això té un impacte, evidentment, pressupostari.

Recursos materials? Escolti, vostè, que és de Tarragona, al costat té el que va pujant, allò que vostè no es creia que començaríem, que és el Fòrum de la Justícia de Tarragona. I ahir li deia a la presidenta del TSJ en un acte dels procuradors que hi vàrem estar convidats –era la seva festa patronal de Sant Iu–..., li vaig ensenyar unes fotografies de com va pujant Martorell, com tantes i tantes altres inversions que s'estan fent. Per tant, reformes, recursos humans i materials i tema tecnològic.

I, home, a mi, parlar de generalitats..., «escolta, és que no funcionen les videoconferències», «és que no funciona tot...», a mi em serveix de poc per progressar. A nosaltres ens va molt bé la crítica, eh?, li soc molt honest. I la crítica ens la fan els operadors, ens la fa la procura, ens la fan els advocats, en la fan els graduats socials, ens la fan els jutges, evidentment, i els fiscals, però concretin. Home, una crítica en genèric, «les videoconferències no funcionen»... Home, doncs se'n fan em sembla de l'ordre de cinc-centes al dia –trobaré la xifra, la dec tenir per aquí– i, en qualsevol cas, el grau d'incidències és baix.

Si hi ha alguna cosa concreta... Miri, es fan unes cinc-centes videoconferències diàries, i la Sala de Govern del TSJ va, l'any passat, detectar algunes mancances, que ens han estat útils. I, a partir d'aquí, doncs, a través d'això hem fet un curs de formació a través de la subcomissió mixta d'informàtica i amb el Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada. Són aquestes, les coses que ens ajuden a avançar. Va tot bé? No, i ho sabem prou bé, però, escolti, crítiques genèriques..., no, no..., podem fer un debat més de focs artificials, més gran, però no ajuden.

Per tant, reformes sí, recursos també. Concrecions, evidentment, també, perquè creiem que és, en definitiva, important. I el tema de les modificacions, doncs, tres quartes parts del mateix, perquè són qüestions que es van resolent. I alguns temes de notificacions, i tinc dades, perquè, com que ja m'ha dit que diria el que ha dit, jo també ja l'havia escoltat altres vegades i més o menys ho tinc...

Sobre l'expedient electrònic, l'accés disponible en l'àmbit civil, social i contenciosos a través de l'e-Justícia.cat està disponible des del 2021, i des del juny del 2021 en el cas dels graduats, els advocats i els procuradors. I, actualment, on tenim l'escull? En l'expedient sobretot en l'àmbit penal. I aquí ho hem dit sempre, i aquí..., què estem? Doncs en una prova, i creiem que en un horitzó de dos anys hauríem d'haver avançat suficientment. I estem desplegant tot el sistema judicial, l'e-Jcat, que en diem, plus, que assumeix tot aquest tema del penal. I això s'està treballant, i s'està treballant escoltant el TSJ, escoltant els qui en saben, que són els informàtics i la gent del CTTI, escoltant els diferents operadors.

No ho canviarem de la nit al dia? No, però en qualsevol cas són camins que estan oberts. I sí que ens va bé que ens diguin «bé, doncs miri, això es pot canviar» o «aquest programa en concret no funciona», però les crítiques en genèric, sincerament, són poc útils per avançar. Potser permeten fer discursos, potser permeten fer relats, però a l'hora de la veritat aporten poc i ajuden poc.

I jo sé que el seu esperit..., perquè vostè és un professional del dret, no és només un diputat al Parlament, sinó que..., no sé si en aquests moments exerceix, però ha exercit..., segueix exercint –alguna vegada ens ho ha dit a la comissió–, doncs jo crec que pot fer aportacions molt més positives i concretes assenyalant àmbits concrets que no funcionen, com ho fa l'advocacia, com ho fa la procura o com ho fan alguns tribunals d'instància. Em passo la vida visitant tribunals d'instància i demanant..., i demanant a veure com van les videoconferències en els Vido, que van generar molt conflicte i molt problema a Lleida, Balaguer i Cervera. Doncs me'n vaig anar a Balaguer a veure el president del tribunal d'instància, i dic: «Escolti, això funciona o no funciona?» Diu: «Sí, perquè podem..., les víctimes, que declarin des d'aquí.» Dic: «I el sistema informàtic de debò els hi funciona?» I l'hi vaig demanar dues vegades, que fins i tot es va estranyar, i diu: «Doncs sí, no hem tingut mai cap problema i fem les declaracions aquí.» Evidentment, l'acusat, diguéssim, el presumpte agressor, sí que se'l crida a Lleida.

Però les coses, a partir de crítiques constructives, com en el seu dia ens va fer el Col·legi d'Advocats de Lleida, es van avançant, es van resolent. En definitiva, hi anem posant recursos, no?

Per tant, més recursos, més reformes, més recursos també econòmics, més tecnologia. I sobretot, i a mi el que em sembla substantiu, i ahir els ho deia als procuradors i ho he dit als advocats en cada Sant Raimon –que ho fem gairebé cada divendres al vespre...–, i també a la gent dels graduats socials, també el diàleg, el diàleg per dir-nos allò que no funciona, i el temps, de la nit al dia no canviarem una situació que vostè diagnosticava com a endèmica, d'alguna manera.

El meu homònim gallec deia: «Miri, després de cent cinquanta anys sense fer reformes, que en fem una i l'endemà de Reis que no petin les coses...» –la cita no és literal, però va per aquí–, «doncs déu-n'hi-do l'èxit que hem tingut». Doncs això.

Gràcies.

El president

Per fer la rèplica, té la paraula el diputat senyor Pere Lluís Huguet i Tous.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, president. Conseller, miri, l'entrada en vigor de la Llei 1/2025..., hi ha una cosa que vostè ha omès: les dades, o les dona totes o..., no amagui dades. Perquè abans d'entrar en vigor la llei..., els jutjats es van inflar a rebre demandes per no aplicar els MASCs just el dia abans. Se'n va inflar, el jutjat. Per això el dia se-

güent d'entrar en vigor la llei va caure el nombre de demandes presentades i després va tornar... Aquesta és la raó (*alguns aplaudiments*), no perquè la llei provoqués una disminució de l'entrada. Les van presentar totes el dia abans. Tots els despatxos vam estar presentant les demandes per no haver de presentar el MASC.

Miri, el Govern..., doni totes les dades. Vol dades? Jo és que..., no volia cansar, jo, els diputats. Vol dades? Barcelona, jutjats penals, judicis ràpids, mitjana de tres anys; Barcelona, jutjats, procediment abreujat, mitjana de dotze a vint-i-quatre mesos; jutjat de primera instància de Barcelona, procediment ordinari, de vint a vint-i-vuit mesos; jutjats, procediment verbal, de deu a catorze mesos; social, acomiadaments a Barcelona, de deu a divuit mesos; social, reclamacions de quantitat, de deu a trenta mesos. Vol que continuï? Els tinc tots, eh? Com me deia que no portava dades, doncs, jo li porto dades, eh? Els tinc tots.

No m'ha contestat a lo que li he demanat. Escolti, jo l'estic interpellant amb ànim constructiu, perquè volem saber què farem amb l'Administració de justícia. Escolti, terminis, només m'ha dit: «Escolti, en l'expedient penal tenim un horitzó de dos anys per...» Escolti, faci un pla. Vostès no han fet un pla? No han fet un cronograma? Bé, doncs és lo que li he demanat. No em digui «un horitzó de dos anys». Jo lo que vull és un cronograma de totes aquestes coses que li he dit.

Quant a la videoconferència, escolti, més dades. Jo crec que més dades concretes d'una sentència dictada pel TSJ de Catalunya en la qual confirmen l'absolució d'un abusador perquè la videoconferència no es va escoltar bé..., penso que més clar i concret que això no hi ha res.

Però bé, no obstant això, miri, jo vinc amb esperit constructiu, l'hi dic «en sèrio», amb esperit molt positiu. Vostè ho ha dit, jo em dedico a exercir d'advocat i segueixo exercint d'advocat, i, l'hi repeteixo, la situació és caòtica. Vaig als jutjats quan m'ho permet la feina parlamentària, i la situació és caòtica. Jo no sé què és lo que li diuen a vostè. Sí que li reconec capacitat de diàleg, parla amb tothom, però és que amb capacitat de diàleg no arreglem res, ens fa falta alguna cosa més –ens fa falta alguna cosa més–: diners. Els 500 milions d'euros que vostès enviaran a l'Agència Tributària catalana, a la justícia..., ja veuria si ho arreglaríem. (*Alguns aplaudiments.*)

I, en aquest àmbit constructiu, conseller, jo li ofereixo un pacte –jo li ofereixo un pacte–, fem un pacte entre totes les forces per arreglar la justícia: fem un pacte perquè en cinc anys..., perquè ja sabem que no ho arreglarem en un any i segurament ni en dos. Fem un pacte tots per arreglar l'Administració de justícia de Catalunya a cinc anys. Posem-nos d'acord. Quines són les necessitats...? Fa quatre dies Junts li va fer una interpellació. Tots l'hem interpellat, jo ja em penso que és la segona o tercera vegada. Doncs fem un pacte tots. Asseguem-nos, parlem-ne i mirem quines són les necessitats. Perquè tots creiem que tenim clar quina és la situació de col·lapse de l'Administració de justícia i quines són les solucions que necessitem. Asseguem-nos i fem-ho.

I deixem els 500 milions d'euros per a l'Agència Tributària i dediquem-los a la justícia. I tinguem uns pressupostos adequats i tornem almenys al 2009, que era quan..., va ser la major inversió en justícia als pressupostos de la Generalitat.

Moltíssimes gràcies.

El president

I, per respondre a aquesta rèplica, té la paraula el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

Gràcies, senyor president. Està bé que em fixi un horitzó del pacte. Diu: «Fem un pacte per resoldre-ho a cinc anys.» Per tant, no exigeixi que un govern que només porta encara no dos anys..., i de moment ja estan en la planta noranta-una unitats judicials més, vint-i-cinc unitats fiscals més en el cas de Barcelona –sí, sí–; en el cas de

Barcelona, cinc unitats judicials més per a la multireincidència; que estan tres jutjats de violència contra les dones més ja operatius: Balaguer, Lleida, Cervera; Vilanova, Vilafranca del Penedès, i en aquest cas de Barcelona. I això són realitats tangibles –això són realitats tangibles–, com ho són els funcionaris que hem posat, evidentment, al servei de tots aquests serveis, i com ho són els nous fiscals que hi han en aquests jutjats de Vido que hem distribuït arreu del territori. Acceptin que per ser dos anys i en solitud, sense pacte, diguéssim, nacional, hem avançat molt.

Nosaltres estem oberts a concertar, però sobre realitats concretes i sobre quin és l'horitzó. Digui'm vostè, escolti, la Llei 1/2025 és bona o no és bona? En la seva opinió, s'ha de derogar, hem de tornar a començar? La nostra opinió és que no, que la llei és bona, que ens permet avançar, que les xifres que ens dona són positives, però que ha d'anar a molt més. I, en aquest camí de la bondat que hi ha ara al «molt més», el que marca la diferència són els recursos humans i materials. I això és el que nosaltres dibuixem.

Però m'agrada que com a mínim ha dit: «Escolti, això ha ser un pacte.» I ja l'hi dibuixo jo. Miri, quan s'ha posat en la pell de tenir la responsabilitat, vostè s'ha posat un horitzó de cinc anys. Nosaltres ens l'hem posat una mica més..., ens l'hem posat una mica més breu, l'horitzó. I, a més a més, en el camí anem fent concrecions, concrecions i concrecions.

Sobre el tema dels MASCs –perquè el trobava a faltar, a vostè–, jo conec quina és la posició de l'advocacia, que està, per dir-ho d'una manera clara, certament dividida. Hi ha una part del col·lectiu de l'advocacia que és un fervent partidari dels MASCs, dels mecanismes alternatius de resolució de controvèrsies, i hi ha una altra part, doncs, que hi és més refractària. Això és veritat. Com conec, per exemple, que el món notarial..., i en l'últim gran acte públic que es va fer al col·legi de notaris hi va haver una defensa rotunda dels MASCs. I, per tant, és un camí que hem de recórrer.

Nosaltres, per què creiem que és bo, aquest camí? Perquè evita la judicialització de moltes coses. Sí, sí, sí, l'evita. I, miri, si anem..., baixem a casos concrets, creiem que aquest requisit de procedibilitat que la llei l'estableix per al civil i per al mercantil... Vostè diu: «Escolta, va portar a que tots aquells advocats que són més temorencs i diuen "no creiem en aquest sistema", varen, de seguida, abans d'entrar en vigor la llei...» I això va passar, però estan en el seu dret de fer-ho, però també hi ha una part de l'advocacia que veuen en els MASCs, doncs, un camí important.

En el cas de famílies, sense anar més lluny. Li donaré algunes dades. I em sembla que quan baixem les coses a nivell de les dades..., és important. És important mantenir la mediació en els casos de ruptura de la parella, ja que la taxa d'acord en mediacions de família està al voltant d'un cinquanta-tres per cent. Vostè creu que podem menysprear que la meitat dels litigis de famílies es puguin resoldre abans de ser judicialitzats? Això és estalvi en temps. Bé, són dades formals nostres, això són dades que tenim del departament. Vull dir, si vostè en té unes de diferents, les expliqui i digui de quina font les ha tret. I, per tant, nosaltres creiem que això sol ja justifica la bondat de recórrer aquest camí, perquè és més ràpid en el temps, és a dir, no s'hi esmerça tant temps i deixem de col·lapsar els jutjats.

Nosaltres sempre hem dit que els MASCs no només són bons des de la perspectiva de desjudicialitzar, sinó que són bons també des d'una altra perspectiva, que és aquesta cultura del diàleg i de la pau –permeti-m'ho expressar d'aquesta manera–, perquè tot allò que es pugui resoldre a través del suport... I tant hi creiem, en això –que vostè ja n'és coneixedor–, que en el seu dia ja vam fer un acord de govern que iniciàvem un procés per legislar sobre els MASCs en el cas que siguin competència de..., que és competència del Govern de Catalunya. I ja hem començat el procés participatiu i el farem en tots els territoris. I escoltarem, és clar que sí, aquells que ens agrada sentir i aquells que no ens agrada sentir, aquells que en són detractors i aquells que hi són favorables.

I no hem començat amb un text articulat per fer venir la llei a allò que nosaltres pensem, hem començat escoltant i sense un text. Però estic segur –estic segur– que després d'aquest procés d'escolta activa, que podríem dir ara, arribarem a un text que l'aprovaré aquí amb una majoria àmplia. No sé si vostè hi serà o no. Per mi seria un èxit que vostè també hi fos, de debò, ho dic molt sincerament. Però volem legislar perquè és bo, perquè és bo desjudicialitzar, perquè és bo resoldre els conflictes al marge de la judicialització, perquè es guanya temps, perquè es guanya eficiència, perquè els acords sempre són millors. La meua àvia ja ho deia això, i tothom ho té al cap: «Més val un mal plet que un bon judici», segons com.

Doncs, d'alguna manera, per nosaltres aquest sí que és un camí que sabem que no tothom el veu clar, però el Govern sí que té el criteri molt clar en aquest sentit i vol recórrer aquest camí. I ho vol fer escoltant la gent, però també fent allò que li correspon a un govern, eh?, que és liderant i portant els textos legislatius aquí.

Gràcies, senyor president.

El president

El tretzè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre l'orientació en matèria de transició ecològica, medi ambient i sostenibilitat.

Interpellació al Govern sobre l'orientació en matèria de transició ecològica, medi ambient i sostenibilitat

300-00301/15

És presentada pel Grup Parlamentari Comuns, i per fer-ne l'exposició té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Consellera, consellers, diputades, diputats... Bé, consellera, avui venim a parlar d'una qüestió molt concreta, encara que el títol de la interpellació sembla molt genèric, però, en definitiva, del que volem parlar és de si Catalunya vol protegir de debò allò que sosté la vida, allò que sosté l'economia, allò que sosté, en definitiva, la seguretat del nostre país. Volem parlar-li de natura, però no com si fos una qüestió separada de la vida quotidiana del país, perquè per nosaltres parlar de natura és parlar de l'aigua que arriba a les cases i als camps; és parlar de la pagesia, que necessita sòls vius, aqüífers nets i que els rius tinguin cabal; és parlar dels municipis, que han de protegir-se davant d'inundacions, d'incendis, de sequeres; és parlar de salut; parlar de barris amb ombra, de pobles vius, d'un litoral protegit, d'una economia que només pot tenir futur si aquest territori que la sosté no es degrada.

La natura és la base material de la vida. Sense rius vius, no hi ha aigua. Sense sòls fèrtils, no hi ha pagesia. Sense boscos resilents, hi ha més risc d'incendis. Sense zones humides i litorals protegits, hi ha més vulnerabilitat climàtica. Sense biodiversitat hi ha menys salut, menys seguretat i menys futur.

Aquesta interpellació, doncs, va de com governem Catalunya. Va de si som capaços de posar els límits ecològics al centre de les decisions públiques. Va de qui decideix sobre el territori quan entren en conflicte, d'una banda, l'interès general i, de l'altra, determinats interessos econòmics. Va de si la transició ecològica és una política amb poder o és només una carpeta que arriba al final dels expedients.

I aquesta no és només una mirada política dels Comuns, és una realitat que els òrgans assessors del país han posat negre sobre blanc. L'informe *Restaurar la natura, assegurar el nostre futur*, que elabora el Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible i el Consell de Protecció de la Natura, ens recorda que restaurar la natura és també garantir la seguretat hídrica, la salut, la resiliència climàtica, la protecció davant dels riscos i, sobretot, el futur econòmic i social del país. L'informe

ens recorda que Catalunya té un trenta-dos per cent del territori protegit, sí, però entre el vuitanta i el noranta per cent dels espais naturals es troben en mal estat, gairebé tots els espais naturals. I des del 2002 les poblacions de les espècies analitzades s'han reduït de mitjana –de mitjana– un vint-i-vuit per cent.

I aquesta és una de les grans contradiccions del país: tenim més consciència ambiental que mai –això és una realitat–, tenim més evidència científica que mai, tenim més obligacions europees també que mai, però, en canvi, no tenim una estructura política, administrativa i pressupostària que estigui a l'alçada d'aquest repte.

La degradació de la natura no és una fatalitat, no és una qüestió que passi sola, no és només la conseqüència del clima; és també resultat de decisions polítiques del passat i del present, però també de decisions pressupostàries i administratives que s'han sostingut durant dècades.

Quan el 2010 el «govern dels millors», de Convergència, desmantella el Departament de Medi Ambient, s'envia un missatge. Quan la Direcció General de Polítiques Ambientals i Medi Natural va saltant de departament en departament, s'envia un missatge. Quan l'Agència de la Natura, aprovada per llei el 2020, continua avui sense desplegar-se amb tota la capacitat que hauria de tenir, enviem un missatge. Quan els espais protegits no tenen instruments de gestió suficients, enviem un missatge. Quan els plans d'espècies amenaçades acumulen anys de retard –recordo, amb una reducció de mitjana del vint-i-vuit per cent–, enviem un missatge. I quan els pressupostos no estan a l'alçada, també estem enviant un missatge. I aquest missatge durant massa temps ha estat aquest: que la natura pot esperar.

Nosaltres avui venim a dir exactament el contrari. No, la natura no pot esperar; la natura ha de ser la prioritat. I no ho diem només els Comuns, ho diuen més de setanta entitats ecologistes, de conservació de la natura, de custòdia del territori i de defensa ambiental que han signat un manifest amb aquest mateix missatge: la natura no pot esperar. I aprofito per saludar les persones que ens acompanyen de la Xarxa per a la Conservació de la Natura.

Estem davant d'un diagnòstic compartit per les entitats, també pel coneixement científic i també pels òrgans assessors del país. Aquesta interpellació, doncs, és una pregunta de país, però relativament senzilla: pensa el Govern convertir aquest diagnòstic en decisions, en pressupost i en estructura política, o deixar-lo com un altre informe ben redactat però que no canvia les prioritats? La política de fons és clara: la natura és una prioritat del Govern o continua sent allò que s'intenta arreglar quan tota la resta ja ha estat decidida?

Durant massa anys massa sovint hem funcionat així: primer, projectem infraestructures, regadius, urbanitzacions, ampliacions portuàries i aeroportuàries, i després, un cop ja està decidit, ens preguntem com minimitzar l'impacte ambiental –i ja no dic allò de «compensar». Però, en plena crisi climàtica i ecològica, avui dia això, consellera, ja no és suficient. La protecció de la natura, deia, no pot ser el tràmit final d'un expedient. Compensar tampoc és solució. I, a més, no som només davant d'una exigència ètica o científica, som també davant d'una obligació europea: el reglament europeu de restauració de la natura marca uns objectius clars que, evidentment, no estem complint.

Per això, consellera, a banda de la pregunta sobre les prioritats del Govern, li vull formular tres preguntes molt concretes. Primera pregunta, com a consellera i com a portaveu del Govern: està disposat el Govern a que la transició ecològica tingui poder polític real? Parlem d'un departament propi de transició ecològica amb rang de vicepresidència, competències transversals i força suficient per condicionar les decisions d'urbanisme, d'infraestructures, d'energia, d'agricultura, d'indústria, de turisme i d'habitatge. Avui el problema és que massa sovint els límits ecològics entren tard en les decisions del Govern. I no es tracta de bloquejar el país; es tracta de governar-lo millor, de fer que el desenvolupament tingui límits, que les inversions siguin compatibles amb els recursos hídrics disponibles, que la

transició energètica sigui ordenada i justa, que els municipis tinguin seguretat davant els riscos climàtics, que la pagesia pugui tenir futur i que la biodiversitat deixi de ser vista com un obstacle i passi a ser entesa com una condició de prosperitat compartida.

Segona pregunta: està disposada a portar al Parlament una llei de biodiversitat i de patrimoni natural i que sigui una nova arquitectura política per protegir millor el territori, desplegar el reglament europeu de restauració de la natura i garantir que els espais protegits ho siguin de veritat? Perquè protegir sobre el paper no és protegir. Una ZEPA que no tingui gestió efectiva, un espai natural sense pla ni recursos, un riu sense cabal ecològic, una espècie amenaçada sense un pla de recuperació i un litoral sense instruments de protecció són els exemples d'un país que declara molt però que en realitat protegeix molt poc. Per això també cal aprovar amb urgència el pla territorial sectorial de connectors ecològics i infraestructura verda. Per això cal posar en marxa l'Agència de la Natura en els termes establerts per la Llei 7/2020, sense retallar-ne competències ni desnaturalitzar-ne la governança. I per això cal fer efectiu també el Conservatori del Litoral previst a la Llei 8/2020.

Tercera pregunta: està disposada a posar diners, personal i límits, és a dir, una dotació mínima, estructural, finalista i transparent de 200 milions d'euros anuals per conservar i restaurar la natura, reforç urgent de les plantilles públiques i una posició clara del Govern davant dels projectes que degraden ecosistemes estratègics? Perquè aquí arribem al cor del problema, el pressupost. Les entitats demanen aquesta dotació mínima de 200 milions anuals perquè saben que sense recursos no hi ha política pública real. I el diagnòstic dels òrgans assessors del país apunta també en la mateixa direcció: el compliment dels objectius de restauració requereix recursos econòmics suficients, mecanismes de finançament i una inversió que sigui estable i sostinguda. A més, la restauració no és una despesa perduda; cada euro invertit pot generar entre vuit i trenta-vuit euros de retorn en beneficis i serveis ecosistèmics.

Protegir i restaurar la natura és possible, doncs, però no es fa només amb declaracions. Sense això, els rius no es recuperen, les espècies no tenen plans efectius, els boscos no es gestionen com cal, les zones humides continuen sent vulnerables, la qualitat de l'aigua no millora prou. Els equips que treballen sobre el terreny no poden assumir una responsabilitat de país sense els recursos necessaris. I no podem complir les obligacions creixents amb plantilles infradotades. Si hem de gestionar espais naturals protegits, planificar el patrimoni natural, recuperar espècies amenaçades, etcètera, etcètera, etcètera, cal personal públic suficient.

Consellera, i aquí és on la transició ecològica es juga la credibilitat: no es pot parlar de restauració de la natura mentre es manté oberta la porta a degradar encara més el delta del Llobregat amb l'ampliació de l'aeroport del Prat; no es pot parlar de biodiversitat mentre els secans de Lleida i les zones ZEPA continuen sota pressió; no es pot parlar de bon estat de les aigües mentre no s'afronta de cara el problema de la indústria dels purins; no es pot parlar d'adaptació climàtica mentre es permet urbanitzar en zones inundables; no podem parlar de transició energètica si les renovables no es planifiquen prioritzant cobertes, autoconsum, comunitats energètiques, espais degradats i espais ja transformats. I això no és ni ecologisme de manual ni agenda dogmàtica ni, com ens diuen els ultres, fanatisme climàtic. És ecologisme popular: protegir l'aigua, protegir la pagesia, protegir els pobles, protegir els barris, reduir riscos i garantir el futur.

Consellera, prengui aquesta interpellació com a prova de credibilitat. Li preguntem si el Govern assumirà la natura com una política central de país, amb departament, amb llei, amb pla nacional, amb recursos, amb personal i amb límits clars als projectes que degraden el territori. La natura no necessita més bones paraules; necessita poder polític, pressupost i coherència.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per respondre, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern, l'honorable senyora Sílvia Paneque i Sureda.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern (Silvia Paneque Sureda)

Gràcies, president, diputat. I permetin-me també que doni la benvinguda als representants de la Xarxa per a la Conservació de la Natura, i no sé si hi havia algun representant de SOS Costa Brava. En tot cas, benvinguts, doncs, avui a aquesta interpellació.

Comencem com sempre, senyor Mijoler, per allò que coincidim, i llavors ja anirem avançant. En què coincidim? És veritat que les polítiques de protecció i conservació no s'han de veure com polítiques aïllades, sinó absolutament transversals a l'hora de la presa de decisions en àmbits tan diferents com poden ser la mobilitat, l'habitatge, pla de barris... És a dir, en moltes polítiques, efectivament, hi veiem com les polítiques de medi ambient hi estan incorporades. Per tant, en això diria que crec que fem una aproximació comuna. Ara, per més que vostès repeteixin que el Govern no està fent res, només paraules, això no ho convertirà en veritat.

I jo avui la veritat és que tenia prevista una altra aproximació a la interpellació, però permetin-me que... Vostè deia: «Cada vegada que no es fa això, enviem un missatge.» Jo ara li explicaré en aquests dos anys què hem fet en l'àmbit de polítiques ambientals, coses concretes que demostren que sí, que aquest Govern no només té un conjunt de mesures que recull la política ambiental del Govern, sinó que a més a més ha avançat, més enllà que estigui integrat o en un departament propi, com s'ha avançat en els diferents àmbits de política ambiental.

Que intenta actuar en l'àmbit de la sequera i, per tant, infraestructures en l'àmbit de l'aigua, efectivament, per assegurar cabals ecològics, per assegurar l'estat dels nostres aqüífers, de les masses d'aigua. També respecte a la contaminació, respecte a la gestió de residus i tractament, protecció d'espais naturals o la implantació de renovables, que diria que són aquells elements de política ambiental més rellevants de totes les polítiques que estem desplegant.

És un procés complex, amb dificultats, que ens han de permetre ser més resilient, però a la vegada donar una millor qualitat de vida als nostres conciutadans i ciutadanes. Finalment, quan parlem de polítiques ambientals, parlem de salut del nostre planeta, dels nostres paisatges, del nostre entorn, de la nostra biodiversitat i també de les persones.

Comencem per l'àmbit dels recursos humans, perquè vostè també en feia esment. Quan arribem al departament –i ja l'hi dic, més enllà de l'estructura orgànica i de govern–, en aquell moment hi havia 305 llocs de treball estructurals i 69 temporals. Un elevat nombre de temporals si ho comparem amb altres departaments o unitats. En aquests moments, després d'una convocatòria de 38 places estructurals als parcs naturals –mai, mai cap govern havia fet una ampliació de places estructurals vinculades als parcs naturals com aquesta–, estem pràcticament al juny del 26 amb 343 places estructurals i només 13 temporals. Això representa un increment del divuit per cent. I això amb un pressupost encara prorrogat, que, efectivament, després parlarem dels números. Amb les places que tenim en curs –12 places estructurals dels Serveis Territorials de Biodiversitat, i també acompanyant amb augments de nivells tècnics, dels tècnics RAE, de directors de parcs i de caps de secció, incloent també serveis d'informació ambiental i de protecció d'animals–, anirem a 355 recursos humans estructurals i només 11 temporals. Estem parlant d'un increment del vint-i-dos per cent. Jo l'animo a que em digui, en el passat, quan s'havia fet un increment tan important de recursos humans, a més a més estructurals, en l'àmbit de la Direcció General de Polítiques Ambientals i de Medi Natural.

Respecte a l'evolució del pressupost. I, efectivament, jo aquí haig de dir que tenim aquesta coincidència i, efectivament, agraeixo el treball conjunt que vàrem fer, especialment amb el decret d'energies renovables, on vostès varen incidir en l'augment d'aquest pressupost i que, per tant, pensem que es pot fer efectiu, esperem, els propers dies i setmanes amb un nou pressupost per a Catalunya. Però, fixi's, amb la situació actual, de l'any 24 al 25 hi ha un increment d'aproximadament el vuitanta-u per cent de recursos destinats a la Direcció General de Polítiques Ambientals i Medi Natural.

I li assenyalo alguns elements que, a més, han estat benvinguts per al sector i, a més a més, crec que són molt encertats. La subvenció a la compra de finques d'interès per a la biodiversitat: 5 milions d'euros a aplicar el 26 i el 27. El contracte d'escoles verdes 26-30: 1,45 milions d'euros. Convocatòria de subvenció d'educació i sensibilització ambiental 27-30, que tenim la convocatòria preparada per al setembre d'aquest any. Convocatòria de subvenció d'aprenentatge i servei 27-30, també prevista per al setembre del 26. I la convocatòria de subvenció d'espais naturals protegits 27-29, també per al setembre del 26. Per tant, fixi's que hi ha aquí un increment –i espero que sigui major, efectivament, a través de l'acord amb el seu grup parlamentari–, tant vinculat a l'Agència de la Natura de Catalunya com també vinculat al pressupost ordinari de la direcció general.

Evolució dels espais naturals protegits. Com saben, això va ser el Govern anterior qui ho va iniciar i nosaltres ho hem volgut continuar: acabar amb tots els espais naturals a Catalunya amb plans estratègics aprovats per donar coherència a la gestió que es fa des d'aquests. En aquests moments, el 2025 vàrem acabar amb 16 de 25, i al juny del 26 tindrem 21 de 25 dels plans estratègics previstos aprovats. No és menor, és un esforç gran. Estem parlant només pràcticament de dos anys. Per tant, això no són paraules; això és treball, i això són consecucions en aquest període de temps.

Evolució de la planificació de la conservació d'espècies i hàbitats amenaçats, que vostè també en feia esment. Al juny del 2026, de plans de recuperació i conservació de fauna i flora protegida, en tenim sis d'aprovats i vuitanta-un en informació pública –en aquests moments. D'aquí al 27, en un any, aquests sis passaran a vuitanta-sis, perquè ja en tenim en exposició pública i en tindrem cent setze en informació pública. Per tant, un salt molt important en el que queda de 26 i principis del 27, fins arribar al 2030, on tinguem el cent per cent dels plans de gestió aprovats.

Evolució de la planificació d'espais naturals de protecció especial a Catalunya. Només assenyalo els que em semblen més rellevants. Ampliació del Parc Nacional d'Aiguestortes: al maig del 26, fa pocs dies, signava la consulta pública prèvia d'ampliació del parc nacional. Parc Natural de l'Albera: al juny del 26 s'obrirà la consulta pública prèvia que donarà inici a tota la tramitació i tenim previst, durant el 27, tota la participació i, per tant, entre el 28 i el 29, l'aprovació definitiva d'un parc natural molt reivindicat, amb un alt consens en el territori. El PRUG del cap de Creus: es va aprovar al març del 25. Portàvem anys –anys–, molts, discutint sobre aquest pla de protecció, i en aquests moments està aprovat també amb un consens prou important per part dels diferents actors. El pla de gestió del delta del Llobregat –vostè també en feia esment–: també està a prop de la seva finalització. I el Parc Natural de Muntanyes de Prades, que, com vostès saben, el 25 va haver-hi tot el procés de participació pública, el 26 hem tingut informació pública, i quedarà definitivament aprovat també aquest any 2026.

A vostè això li poden semblar paraules, però li puc ben assegurar que el salt de protecció d'espais naturals en aquesta legislatura no serà menor. Per tant, això..., alguns exemples de coses concretes, ben concretes, que en aquests dos anys s'han assolit.

En què estem treballant? En transició energètica. Vostès saben que estem treballant el Plater, un instrument imprescindible per a una implantació d'energies re-

novables ordenada al territori. Vàrem aprovar, amb l'ajut i el treball d'aquest Parlament, els pressupostos de carboni. Quants anys feia que parlàvem dels pressupostos de carboni? Doncs s'han aprovat en aquesta legislatura, hi insisteixo, amb el treball també de tots vostès, però és veritat que hi va haver una primera proposta treballada per part del Govern. El nou pla de qualitat de l'aire de Catalunya amb horitzó 2030, que ens ha d'ajudar a adaptar-nos als requeriments normatius europeus sobre la qualitat de l'aire, una tramitació que s'ha incorporat al pla normatiu del 2026.

Estem treballant també el nou decret sobre contaminació acústica, com vostès saben. Protecció d'espais naturals, ja li n'he posat alguns exemples ben concrets. Ajudes a la compra, restauració de finques. El pla de protecció del delta de l'Ebre, un treball també molt consensuat amb la taula de consens i que té uns compromisos i un calendari ja molt clar d'aquí al 2030 de mesures de protecció. L'inventari de zones humides, que també continua el seu recorregut. El pla de protecció i ordenació del litoral català, el que coneixem com a PPOL, que també forma part d'aquestes polítiques ambientals.

En fi, he volgut insistir en alguns elements que fan que passem, com vostè diu, de les paraules a fets. Això són fets concrets, i formen part d'una política ambiental que el Govern està impulsant. Per tant, continuem amb la interpellació. L'escollaré, però el que no li puc acceptar és que aquest Govern no ha fet res en aquests dos anys en matèria d'acció climàtica.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, consellera. Ara, per fer la rèplica, té la paraula el diputat Lluís Mijoler i Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies de nou, vicepresidenta. Bé, consellera, li puc acceptar que el Govern està fent coses, però també m'haurà d'acceptar que els hem d'empènyer, i els hem d'empènyer quasi diria que molt. I hem de perseguir també que tots aquests acords i moltes de les qüestions que vostè n'ha fet esment, i que també deriven d'aquell acord que deriva de donar suport al decret de renovables i que tenien a veure amb aquests complementaris, ens costa anar fent seguiment i que es compleixin.

És a dir, jo li agraeixo molt la resposta, però li vull insistir en el punt central: el problema no és que el Govern no conegui el diagnòstic, sabem perfectament que el coneix; el problema no és que no sàpiga el que ha de fer, el problema és que li costa que les coses es facin; però, sobretot, el problema és la distància real entre allò que sabem, allò que hauríem de fer i el que en realitat acabem fent.

Ens ha dit això: que el Govern –és cert– treballa. Hi ha programes, hi ha línies d'ajuts, hi ha planificació en marxa, estem treballant en uns pressupostos de legislatura, però les dades ens diuen una cosa clara: Catalunya ha perdut un vint-i-vuit per cent –ho deia abans: vint-i-vuit per cent– de les espècies analitzades des del 2002. És una barbaritat. Entre el vuitanta i el noranta per cent dels espais naturals es troben en mal estat.

Sí, evidentment que hi ha un pla del delta del Llobregat, per exemple, però no dotat de suficients recursos. Tenim un trenta-dos per cent del territori protegit, però sense una gestió eficient. Europa ens exigeix restaurar el vint per cent de les zones terrestres i marines abans del 2030. Si mentrestant, com li deia abans, continuem sense una arquitectura política i pressupostària a l'alçada, no ens en sortirem.

I ho torno a dir: no només ho diem els Comuns, hi ha més de setanta entitats, consellera, que han signat un manifest. I aquest és el mateix diagnòstic dels òrgans assessors del país que apunta en aquesta direcció: un full de ruta propi; una governança transversal; evidentment, recursos, que ja n'hem parlat; però també coherència entre les polítiques sectorials i la restauració de la natura.

Deia que l'ecologisme que defensàvem, quan parlem d'ecologisme popular, no és o no ha de ser o no s'ha d'entendre com una agenda, ni contra el progrés ni encara menys contra la gent. Per això, la moció subsegüent que farem serà una proposta a algunes de les qüestions que ara mateix no m'ha contestat i espero que em respongui a la rèplica: crear un departament de transició ecològica amb rang de vicepresidència; aprovar, d'una vegada per totes, la llei de biodiversitat i patrimoni natural; aprovar el pla territorial sectorial de connectors ecològics i infraestructura verda; posar en marxa l'Agència de la Natura sense retallar-ne competències ni desnaturalitzar-la –n'hem parlat sovint, consellera–; el pla nacional de restauració de la natura 26-35, i pressupost, garantir aquests 200 milions d'euros anuals; reforçar les plantilles públiques –n'hem parlat abans també, però que, hi insisteixo, formava part també del nostre acord–, i sobretot, també, reconèixer les entitats ambientals com a agents clau.

Ens ha parlat dels pressupostos de carboni, però també ens vam comprometre a modificar la llei per tal de que fossin vinculants, o almenys entendre quin era el sistema d'aplicació. Entenem perfectament quines són les prioritats del Govern, però, a banda de fer coses, també és dir que no a altres coses: dir que no a l'ampliació de l'aeroport del Prat; dir que no a nous desenvolupaments urbanístics en zones inundables; dir que no a la destrucció dels secans i de les ZEPAs; dir que no a un model ramader intensiu que contamina aqüífers i hipoteca territoris sencers; dir «no» a una implantació de renovables que no tingui planificació ambiental ni retorn social, i dir «no» a continuar posant la natura al final de la cua pressupostària.

I l'acompanyarem en tot allò que és dir que sí. Una agència de la natura amb competències reals; un conservatori del litoral efectiu, amb el títol que sigui; una llei de biodiversitat moderna; un pla nacional de restauració; aquests 200 milions anuals finalistes; reforçar encara més les plantilles públiques; reconèixer les entitats de conservació com a agents imprescindibles; uns rius amb cabals ecològics; uns boscos més resilients; protegir els espais agraris vius; restaurar les zones humides, i una transició energètica que sigui distribuïda, democràtica i, sobretot, respectuosa amb el territori.

Consellera, l'hi diem amb respecte però amb tota la claredat: la natura no necessita més retòrica institucional. Podem estar en el bon camí, però el que necessita la natura és poder polític, pressupost i coherència. Deia abans: «La natura no pot esperar.» I Catalunya tampoc.

Gràcies.

El president

I, per fer la rèplica, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Gràcies, president. Diputat, sí, efectivament, hi ha alguns elements que crec que li'n podré donar resposta. Miri, com que el conseller Espadaler abans utilitzava una frase, jo també n'hi diré una, potser, no?: pels seus fruits els coneixereu.

Llavors, anem a veure, aquesta legislatura, amb aquesta arquitectura que tenim institucional i departamental..., anem a veure que no sigui una legislatura on es desencallin alguns temes que portaven molt temps vinculats a la llei aprovada per aquest Parlament el 2017, de canvi climàtic, i que no s'havien desenvolupat, i no s'havia dotat, efectivament, el departament, en l'àmbit de polítiques ambientals, amb els recursos humans necessaris.

Jo li parlava dels 38+12: els trenta-vuit parcs naturals, els dotze que són els que vàrem acordar, i que en aquests moments, dels trenta-vuit ja hi ha la convocatòria feta, i els dotze de serveis territorials de reforç de biodiversitat també estan en marxa. Per tant, anirem a l'estiu, amb aquestes dues convocatòries que ens vam compro-

metre, fetes. I, a més, és de justícia. És un departament que necessita una plantilla estructural i, per tant, fixa, que doni resposta als reptes que tenim.

La llei de biodiversitat, efectivament, l'estem treballant. Tenim el temps que tenim. Això és així, perquè una tramitació parlamentària d'aquestes característiques serà a l'entorn d'entre dotze i divuit mesos. Per tant, hem de poder-la presentar abans que finalitzi aquest 2026.

El pla d'infraestructura verda està també molt a punt, per tal de poder... En aquest cas, no és una tramitació parlamentària; és un acord de govern. L'Agència de la Natura a Catalunya saben que és un objectiu que no hi renuncio de cap manera. Saben també que hem de generar un consens per tal de que, deixi-m'ho dir així, neixi amb les garanties que serà útil i que, per tant, alguns sectors s'hi sentin prou imbricats o representats. I, per tant, en aquesta negociació estem. I el pressupost. Efectivament, hi ha els 5 milions d'euros vinculats a l'Agència de la Natura de Catalunya vinculats a l'acord pressupostari amb vostès.

Respecte al decàleg de demandes de la Xarxa per a la Conservació de la Natura, que, efectivament, agrupa, doncs, una..., en fi, la majoria d'entitats en l'àmbit ambientalista a Catalunya. Ho conec, ho hem parlat i debatut amb ells. Dir-los i dir-li a vostè també que continuem treballant, efectivament, amb l'Agència de la Natura. Hi ha inclòs també el pla de protecció i ordenació del litoral català. En aquests moments es troba en la fase 3 de prioritització d'accions i models. Per tant, avancem també en aquest document de planificació.

També inclouen el pla de qualitat de l'aire de Catalunya, que ja els hi he dit abans que estava en fase de consulta pública prèvia; el decret de contaminació acústica, també en tràmit d'informació pública; el pla de gestió del delta del Llobregat, també els hi he dit abans; el pla de protecció del delta de l'Ebre; l'inventari de zones humides. Totes aquestes són qüestions que en aquests moments s'estan elaborant des del departament.

El Parc Natural de Muntanya de Prades, el Parc Natural de l'Albera. No hem parlat d'aigua: el quart cicle de planificació de gestió de conques, el pla de gestió de conques, i l'inici, la memòria preliminar del futur avantprojecte de llei de transició hídrica, que aquest és un document incorporat en el pla normatiu que no teníem previst a l'inici, però que hem vist que era del tot necessari canviar el model de gestió de cicle de l'aigua. I tot això amb la màxima participació, doncs, de les entitats i del territori per tal de que pugui reeixir.

Per tant, insisteixo que, més enllà de l'arquitectura, crec que estem avançant amb compromisos de la llei del 2017, compromisos que fins ara no s'havien desplegat i desenvolupat. Per tant, no estem parlant de paraules; estem parlant de fets. Estem estructurant el departament, per aquesta manca de pressupost, efectivament, i aquesta manca de recursos humans estructurals, i estem desplegant totes aquestes mesures que ara li repassava –li n'he donat detalls abans–, juntament amb –no n'hem parlat tampoc–, en l'àmbit de residus, tractament de residus, la nova llei de residus a Catalunya o la futura llei d'erradicació de l'amiant, per posar alguns exemples més.

Per tant, quan parlem de polítiques ambientals, estem parlant d'aigua, estem parlant d'energia, de biodiversitat, de conservació, d'adaptació i de mitigació. Crec molt sincerament –l'hi dic molt sincerament– que..., a més a més, vostè deia: «Els hem hagut d'empentar», no? Benvinguda sigui l'empenta. És a dir, crec que tenim, en fi, aquesta aproximació i aquesta voluntat seva d'incidir en aquestes polítiques. I, per tant, això li agraeixo.

Dir només que en les polítiques ambientals –també, perquè vostè feia els sis i els nos–, tinguem en compte també que tot allò que fem ha de ser compatible amb el progrés per viure, moure'ns i produir d'una manera verda. Realment estem davant d'un canvi de model, i, per tant, ho hem de fer compatible. D'altra manera serà difícil que aquestes polítiques..., es puguin introduir aquests canvis culturals en la societat.

Per tant, gràcies novament pel suport en els pressupostos a aquestes polítiques. I, en fi, amb la moció, de ben segur tindrem oportunitat de continuar-ne parlant.

Gràcies.

El president

El catorzè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre una transició energètica justa, participada i pública que prioritzi els espais antropitzats i alternatius.

Interpellació al Govern sobre una transició energètica justa, participada i pública que prioritzi els espais antropitzats i alternatius

300-00306/15

És presentada pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra i, per fer-ne l'exposició, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, president. Consellera, conselleres, diputats i diputades... Bé, tornem a estar aquí, consellera Paneque, parlant d'un tema que ens apassiona i que l'hem debatut moltes vegades, i avui hi tornarem en termes una mica diferents, perquè és evident, doncs, que aquests darrers anys, tant quan érem en el Govern passat, quan estàvem a l'oposició, com ara vostè, que està al Govern, però nosaltres continuem a l'oposició, sempre havíem demanat la planificació de les renovables al nostre país, considerant que era essencial aquesta planificació per garantir i per aturar tots els problemes que han patit els municipis d'aparició de molts bolets, de molts macroprojectes arreu del país, fins i tot molts coincidint en els mateixos espais, creant una greu problemàtica als municipis de Catalunya. I per això sempre ens vam trobar en la necessitat de fer complir el que deia el decret llei aprovat en el seu moment, que ens deia que Catalunya havia de disposar del Plater, perquè, si no, la implantació de projectes renovables quedava en mans de les empreses i feien el que volien.

Però, bé, ara ja tenim aquest Plater aquí. El que passa, consellera, és que és un Plater que, com sap –perquè no ho hem amagat mai–, pensem que no s'ha fet bé, que no s'ha fet correctament. Perquè ens parlen..., quan ens l'han presentat ens parlen de moltíssimes capes, més de cent, i segurament no en sobra cap d'aquestes, no les estem qüestionant. El problema és que en falta una –que en falta una–, com molt bé va dir un alcalde de per allà al Gironès, que va dir: «Escolti, és que en aquest Plater hi falta la capa zero, que som nosaltres, que som els municipis.» I quan el batlle deia que hi faltava aquesta capa zero, que són els municipis, no parlava d'ell o del govern municipal, sinó que parlava dels municipis, parlava dels ajuntaments, però també de la societat civil organitzada, dels sectors ecologistes, del teixit productiu..., parlava de tothom. I aquesta capa s'ha trobat a faltar. I això, doncs com sap, ha generat un problema. Ha generat un problema, perquè en l'actualitat ja hi ha prop de cent cinquanta municipis –i va en augment cada dia– que han firmat un manifest dient que no s'ha fet bé el Plater, que no s'ha comptat amb ells, i que aquesta capa zero, la més important de totes, la de la participació, no la saben trobar.

I per tot això, com sap, perquè l'hi hem fet arribar, demanen que es faci una passa endarrere i que aquesta capa zero sigui la prioritària i pugui participar de manera activa en l'elaboració del Plater, i no amb unes alegacions, que tindran tres mesos a partir de la seva aprovació ja el mes passat. No estem parlant d'alegacions; estem parlant de participació real. Les alegacions són a un projecte, ja, que el Govern presenta i que després tu hi pots fer una sèrie de modificacions –de fet, tal com indiquen, màxim el trenta-cinc per cent per municipi–, però, és clar, sobre un projecte ja definit pel Govern. I aquesta no és la participació que volen. Alegacions no és

participació; alegacions vol dir que s'acabarà judicialitzant aquest Plater, i tots ho sabem.

Però és que el més sorprenent no només és la falta de participació d'aquesta capa zero. Nosaltres ens preguntem: per què al Govern anterior, ja el 2023, es van obrir les oficines de transició energètica comarcals? Per què es van obrir? Un dels objectius, precisament, era començar a treballar a nivell comarcal tota la planificació de les renovables i fer-ho de manera agrupada amb municipis i comarques. Un plantejament que nosaltres sempre hi hem donat suport. I, de fet, hem presentat propostes a la Comissió de Transició Ecològica –s'han aprovat– defensant aquestes oficines comarcals de transició energètica i demanant la seva renovació –i, de fet, es van aprovar–, perquè pensem que és molt interessant aquest treball en xarxa i de proximitat, perquè realment, doncs, són els que coneixen cada municipi i cada comarca.

Però què ha passat? Que en aquest procés participatiu tampoc han participat aquestes oficines comarcals de transició energètica. Segurament em dirà: «És que algunes no han funcionat.» I ho compartim. Segurament algunes no han fet la feina o, pel que sigui, o perquè no s'ha consolidat la persona tècnica per aquests motius, no?, d'inseguretat, de si l'any següent continuaria l'oficina o no, o pel que sigui. Però n'hi han que sí que han fet la feina. Li'n vaig posar un exemple –el Priorat–, però n'hi han d'altres que han fet la feina i que, mancomunadament, als municipis van treballar colze a colze les entitats, el sector productiu, la pagesia, els càrrecs electes, els veïns i les veïnes, i van fer una planificació comarcal. I no se'ls ha escoltat. I a aquesta oficina de transició energètica comarcal, que es paga amb pressupost de la Generalitat de Catalunya, doncs, no s'ha comptat amb ells. Bé, sembla sorprenent, però aquesta és la realitat, consellera. O, en el seu torn, ja m'explicarà, doncs, quin paper han jugat, si no pensa que nosaltres tenim raó.

Per altre costat, veient el Plater i veient tots aquests batlles i batllesses que s'estan ajuntant sota un manifest on el que demanen és una reunió amb el president i amb vostè, consellera, perquè defensen una transició energètica justa, que vagi en la línia de la llei catalana del canvi climàtic que vam aprovar en aquest Parlament i que tant falta encara per desplegar, tot i que es va aprovar el 2017. Però la defensen, perquè defensen els criteris de transparència, de democratitzar la transició energètica, de fer-la distribuïda, de fer-la de proximitat, de fer un canvi de model i, sobretot, sempre prioritant espais antropitzats, artificialitzats, com en vulguin dir, espais fets malbé. Però això no és el Plater que els hi ha presentat als municipis, aquest no és el Plater que han rebut, sinó que hem rebut un Plater que novament confronta –i això es veu claríssimament amb els firmants d'aquest manifest–, que va *in crescendo*, com li deia –en van començar quaranta i estem ja per cent cinquanta–, en pocs dies, això. Per tant, hi ha un problema greu, un nou incendi a la seva conselleria, perquè no han sabut gestionar correctament la participació dels municipis.

Vostè ja ens deia: «Quan tinguem el Plater hi haurà gent que no hi estarà d'acord.» Podria haver passat això, però és que, és clar, no hi estan d'acord perquè no hi han pogut participar. No és que no estiguin d'acord amb que hi hagi d'haver una planificació: tots comparteixen que hi ha d'haver una planificació. Amb el que no estan d'acord és amb la manera com s'ha fet, que no hi ha hagut una participació activa des de baix cap a dalt, sinó que, una vegada més, s'ha reproduït el de sempre: es fa a dalt i es baixa a baix, i se'ls hi diu: «No pateixin, que tenen tres mesos per gastar diner públic» –que sembla que els ajuntaments d'aquest país en van sobrats– «per preparar les alegacions, contractant advocats, tècnics o com puguin, per presentar alegacions.» I així acabem malgastant el poc diner públic que tenim, per falta de participació, per falta de fer les coses ben fetes.

I novament ens trobem aquesta greu diferenciació entre el món rural i el món urbà, perquè veiem tots aquests municipis, majoritàriament de zones urbanes, municipis mitjans tirant cap a petits, que reben greus impactes amb la proposta d'aquest Plater; alguns d'ells posant zones prioritàries, més de mil hectàrees –més de mil

hectàrees. I, evidentment, quan veuen això, els batlles i les batllesses s'espanten i no entenen absolutament res, perquè és una afectació totalment desproporcionada –desproporcionada. Novament, els municipis rurals els posem com a zona de sacrifici.

I és que no només és el Plater, i això li hem dit moltes vegades a aquest Govern i a l'anterior. La planificació de les energies renovables no s'ha de fer per compartiments: eòlica i fotovoltaica; per un altre costat posarem el biogàs; per un altre costat, la hidroelèctrica; les centrals reversibles, i fins i tot d'altres. S'ha de fer una planificació que contempli, a nivell comarcal i a nivell de municipis, totes les energies, perquè totes, sigui una o l'altra, tenen uns impactes; tenen uns impactes en el medi ambient, uns impactes a l'economia local, en el propi municipi, a la pròpia comarca. I aquí ho estem fent tot per separat i, a més, diguem que una cosa no compensa mai l'altra. Per tant, els objectius continuen sent els mateixos, tot i que hi tinguis impactes. Com passa a Ponent, on hi ha més de vint centrals de biogàs esperant tràmit per entrar, i totes, la majoria, són a Ponent, una zona que sembla que es vulgui sacrificar, però que, evidentment, pobles vius i moltes altres entitats no deixaran que aquest sacrifici passi, i menys ara, que no només amb el biogàs, sinó que hi sumem aquest Plater, que els imposa macroprojectes també per a tots els municipis ja afectats per altres projectes. I pensem que s'ha de replantejar, que s'ha de fer bé. I ens agradaria conèixer la seva opinió.

Gràcies.

El president

Per respondre té la paraula l'honorable senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Gràcies, president. Diputat, sort que ha finalitzat la seva intervenció dient quina opinió tenia la consellera sobre el tema, perquè... Jo ja m'ho imaginava, eh?, diputat –perquè, certament, n'hem parlat en altres ocasions–, que en aquesta interpellació vostè sabia explicar molt bé tot allò en el que vostè no està d'acord, però que, en canvi, seria difícil interpretar en què està vostè d'acord en l'àmbit de la transició energètica. I l'hi haig de dir: la seva insistència d'oposar-se a qualsevol acció, actuació de progrés ecologista –perquè, finalment, estem parlant de transició energètica i de progrés en l'àmbit ecologista–, contrasta molt amb aquesta retòrica que vostè utilitza de «dic una cosa i faig i defenso absolutament la contrària».

Fixi-s'hi bé –i ho ha fet aquí, en el faristol, novament–, vostè ho deia, i és veritat. L'any 2019, vostè aleshores..., cito textualment el que deia, eh?: «L'absència del Plater provoca centenars de macroprojectes.» Ha començat així i ha acabat dient que la presència del Plater implica la implantació de macroprojectes. Vostè no veu que això és absolutament contradictori, el que està dient, el que està defensant des d'aquest faristol? I, a més a més, li haig de dir, ja de passada, que aquests centenars de macroprojectes que vostè ja anunciava el 2019 per manca de planificació –que ara també hi són, precisament per la presència d'aquesta planificació–, no han tret en absolut Catalunya del dèficit d'energies renovables que patim encara en aquest moment; tot el contrari, hem de lamentar –una notícia recent i unes dades recents– que encara estem lluny d'aconseguir els objectius de reducció de diòxid de carboni. I, encara que hem avançat, no ho fem al ritme necessari per complir els objectius.

Miri, no és possible defensar l'eòlica, per un costat, i a la vegada fer tot el possible perquè no n'hi hagi cap, ni un aerogenerador, ni aquí ni enlloc. A on les vol? Senyor Cornellà, vostè pot venir a aquest faristol i dir-me un sol lloc –un– de tot Catalunya, on vostè cregui –sempre que hi hagi capacitat, eh?, i recurs i sigui eficient– que podem implantar energia renovable? Un aerogenerador, un lloc de Catalunya? Vostè me'l podria dir des d'aquest faristol? Volem eòlica, però no volem veure ni molins ni aerogeneradors. Volem fotovoltaica, però no volem que ocupin hectàrees

ni espai. Volem aprofitar l'energia, però posem el crit al cel quan parlem de centrals reversibles o de bateries. És aquest el seu discurs.

«Volem tancar les centrals nuclears.» Amb quina energia? Com ho substituïrem, senyor Cornellà? O és que jo encara l'haig de veure, com l'hi vaig dir un dia, amb una samarreta davant d'una pancarta, o darrere la pancarta, amb «Nuclears? Sí, gràcies»? Vostè em pot explicar com pensa substituir en el *mix* energètic a Catalunya l'energia nuclear si no és amb energies netes i renovables? Som molt ecologistes, però ens neguem a admetre el Plater. Tot i que és un document tècnic, aquestes 141 capes, que la 142 és la dels municipis, efectivament, i ara comença aquest treball conjunt amb els municipis a través d'allegacions, efectivament, durant tres mesos, efectivament, amb el suport de les oficines de transició energètica a tot el territori, efectivament. Vostè em pot dir exactament com pensa transitar aquest camí de la transició energètica a Catalunya sense renovables?

I vostè feia esment de la llei..., la 16 del 2017, del canvi climàtic, que ens donava, efectivament, un marc jurídic propi per afrontar aquests problemes: el de la salut, el de l'economia, el del treball. Perquè estem parlant també de progrés i de nova economia i d'electrificació de molts sectors i de descarbonització de molts sectors. I ens fixa uns objectius amb un calendari de com reduir aquestes emissions de gasos d'efecte hivernacle. Per tant, el Plater, justament, és l'eina per evitar macroprojectes. És una eina d'ordenació territorial perquè la implantació de les renovables sigui ordenada i endreçada a Catalunya. És el mecanisme que evita les expropiacions. Després, si tinc temps, li faré un repàs de totes les coses que s'han dit i que són absolutament falses, vinculades al Plater. Evita les expropiacions i és la forma, efectivament, d'iniciar la capa 142. La més important? La dels ajuntaments, la que definirà en els seus municipis on volen que aquestes energies renovables estiguin implantades. La resta de capes, les 141 anteriors, són dades tècniques. Són dades d'on tenim, per exemple, equipaments culturals que no es poden, efectivament, tocar. És la capa de l'agricultura, dels sòls agrícoles, de com estan classificats. És la capa dels parcs naturals, on sabem que no hi poden anar plaques ni aerogeneradors. Són aquestes capes. Vostè això no ho pot modificar. Són capes territorials. Són dades absolutament tècniques i científiques. La important és la capa 142, efectivament.

I, miri, senyor Cornellà, hi haurà participació de tothom. Els alcaldes no només hem estat a tots els consells comarcals, consells d'alcaldes. Hem tingut reunions amb alcaldes individualment, tots aquells que ens ho han demanat, i així continuarà sent i tindran tot el suport. No cal, no cal que contractin advocats externs, tenen les oficines de transició energètica a la seva disposició i tots els serveis tècnics de la Generalitat, de la Direcció General i de l'Institut Català d'Energia a la seva disposició per elaborar i ajudar-los en aquestes allegacions. Per tant, els alcaldes podran canviar, modificar o completar el Plater en aquests tres mesos i després és quan es començarà a decidir on volen les renovables en el seu municipi, amb un paper conjunt i d'esforç col·lectiu.

I l'hi deia: «No es pot estar a dos llocs antagònics a la vegada, senyor Cornellà, vostè ha de decidir on és, o la seva formació política.» No es pot fer un discurs a favor de les renovables i, a la vegada, estar en contra de totes les projeccions concretes que s'han fet per tenir energies netes a Catalunya. No es pot nedar i guardar la roba, senyor Cornellà, això és impossible. Vostès han de decidir on són en la transició energètica a Catalunya.

I miri, li deia el balanç elèctric a Catalunya 2024: en renovables només vàrem produir un 21,6 per cent d'electricitat, mentre que la nuclear va representar el 56,7 per cent encara –encara– a Catalunya. I la importació elèctrica va arribar al 12,9 per cent de la demanda –importació. Per tant, en emergència climàtica, vostè que parla de moratòria, una moratòria també és una decisió energètica, també és una política energètica, apellar a les moratòries, i decideix mantenir durant més temps el pes

de la nuclear, decideix mantenir durant més temps el gas, decideix mantenir durant més temps les importacions. Vostè quants anys de retard considera compatibles amb la situació d'emergència climàtica que estem vivint? Vostè com vol evitar que la seva moratòria, la que vostè defensa, no beneficiï els lobbys del gas o de la nuclear? I, a més a més, es diuen coses falses que després, si tinc temps, repassaré.

I miri, un país no es descarbonitza amb 947 autosuficiències municipals. Això no va, no va així, senyor Cornellà, la mirada ha de ser global. I efectivament, aquí hi ha d'haver descarbonització amb planificació, amb solidaritat territorial, on hi ha recurs, efectivament, i amb un retorn també just als territoris que en són productors. I en això estem amb les entitats municipalistes i vull agrair la feina que estan fent perquè hi hagi aquest retorn al territori, que és allò que també als alcaldes i alcaldesses, com vostè deia, els pot ajudar també a explicar i a planificar la implantació de renovables en el seu territori.

I la millor manera de reduir el poder de l'oligopoli –ja l'hi dic amb el seu llenguatge– no són les moratòries ni aturar la implantació de renovables a Catalunya, sinó condicionar-la, amb participació pública, amb retorn municipal, amb comunitats energètiques, amb accés a la xarxa, amb criteris ambientals estrictes. És aquest el camí, senyor Cornellà, no situar-se en contra de la implantació de les renovables.

Quina part exacta del procés actual li sembla insuficient del treball fet pel Plater? Els terminis, les dades, el visor, les oficines comarcals, la metodologia o la capacitat d'esmena municipal? Exactament en que està en contra? Vostè diu que no és contrari a les renovables, o almenys ha començat dient això. El problema és que la seva proposta és absolutament contrària al calendari que necessitem en un escenari d'emergència climàtica i és absolutament contrària a la potència que necessitem. No n'hi ha prou amb dir «renovables, sí, però així no». Cal dir quants megawatts, amb quin calendari, a on la ubiquem i que tingui, efectivament, un retorn al territori.

I, si us plau, no em digui allò de les teulades i els sòls artificialitzats, perquè vostè sap perfectament que per descarbonitzar la nostra economia d'aquí al 2050 i per a l'electrificació dels sectors, vostè sap perfectament que això no és suficient. És necessari i s'està impulsant, però no és suficient. Quants megawatts vostè proposa instal·lar d'aquí al 2030? I d'aquí al 2040? I d'aquí al 2050? I on? La seva moratòria de projectes de més de cinc megawatts afecta també els projectes públics? També els cooperatius? També els municipals? Per què cinc megawatts és...? A partir de cinc, és automàticament definit per vostè un macroprojecte. Quin criteri tècnic justifica vostè per situar aquest llindar? I si Catalunya produeix només el 21,6 per cent d'electricitat en renovables i el 56,7 per cent nuclear, què substitueix la nuclear si, alhora, vostè el que pretén és fer moratòries i frenar les energies renovables?

M'agradaria que pogués tenir una resposta seriosa sobre les qüestions que li plantejo d'alternativa al Plater.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, consellera. És el torn de rèplica del diputat i té la paraula el diputat Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Miri, el reduccionisme aquest que fa és bastant vergonyós, la veritat, perquè moltes de les coses que ha dit cauen pel seu propi pes, i les posa a la meua boca, coses que jo no he dit i menys el 2019. Però, bé, però és igual, segurament parla d'altres anys.

El que sí que li puc dir és que apliqui's una mica vostè el que m'està dient a mi. És a dir, vostè diu: «Vostès són els de les renovables, però que no en volen.» Bé, no ho sé, vostè i el seu Govern és el que teòricament defensa la descarbonització a Catalunya carbonitzant Catalunya: proposant l'ampliació de l'aeroport, proposant més

carreteres, més autopistes... Aquesta és la seva descarbonització? Carbonitzant Catalunya? No ens doni lliçons, perquè precisament vostès tenen molts, molts exemples de tot el que són les polítiques que no s'han de fer per descarbonitzar. És que, com vostè ha dit, no es pot nedar i guardar la roba. No es pot parlar de descarbonització i presentar-nos aquí constantment projectes fòssils arreu del país. Han de decidir on es troben: si al costat dels que volem descarbonitzar o al costat dels que carbonitzen. I per ara, vostè, tot i dir que descarbonitzen, estan carbonitzant.

I aquesta és la realitat que pateix el país, que vostè parla de progrés en l'àmbit ecologista, però alhora el que fan són projectes fòssils i de cap manera abandonar, doncs, la vella política que s'ha fet sempre. Per tant, no ens doni lliçons, consellera. Nosaltres ho tenim molt clar. I, miri, quan acabi aquesta intervenció, li donaré un nou estudi que hem fet com a CUP, que ja és el segon, sobre la implantació d'energia renovable. Aquest és de comarques gironines. Ja que vostè és de Girona i hi és tan sovint, almenys podrà veure..., coneix el territori i podrà veure el que proposem. I, evidentment, parlem d'èdica, on s'ha de posar, de fotovoltaica, i parlem d'agrovoltaica i parlem de flotant i parlem de moltes altres propostes que es poden fer a comarques gironines sense cap mena de problemes i sense cap enfrontament, però evidentment d'una manera pactada amb el territori, com es fa en alguns municipis. Que, escolti, en alguns altres municipis que estem governant s'estan treballant projectes. No em digui que nosaltres som els del no a tot. Nosaltres som els del sí, si es fa ben fet i el màxim de públic possible, i en els espais que decidim entre els ajuntaments i la ciutadania i les entitats i el teixit productiu, i a qui ve a fer propostes de projectes. I quan es fa bé, quan es fa bé i el poble hi guanya, nosaltres hi som.

El que no compartim és el seu model, el model que ens ve una empresa de fora, sigui pública o privada, a fer macroprojectes aquí. Per què venen? Perquè vostès no s'atreveixen a fer-ho, ens venen aquí a fer el negoci. I nosaltres no compartim aquest model. Ho saben perfectament. Compartim un model que ha de ser pactat amb el territori, el màxim de públic possible. Per nosaltres, seria el cent per cent, però sabem que no passarà ni amb vostès ni, de fet, amb la majoria de grups amb representació, però la nostra lluita serà que, si podem aconseguir un quaranta per cent de participació pública mitjançant l'energètica pública en qualsevol projecte que els ajuntaments vegin clar, nosaltres hi serem donant suport, però fent les coses bé.

I això no és el que està passant en l'actualitat. I perdonin, però temps al temps, no serem nosaltres qui acabarem votant a favor de mantenir les nuclears –no serem nosaltres. Temps al temps, veurem qui són els polítics que acaben votant aquesta decisió de continuar amb les renovables i li ben asseguro que nosaltres no serem.

I, per altre costat, ens diu: «Bé, és que la capa 142 és aquesta, la més important.» Home, la més important..., bé, vostès suposo que, com les postres, ho deixen pel final. Nosaltres, en aquest cas, pensem que la capa 142 havia d'estar la zero, la primera. No pot ser que rebin una proposta no consensuada, no treballada i que hagin de presentar al·legacions. Bé, vostè digui el que vulgui, però nosaltres no ho veiem normal, i més quan sempre s'ha parlat en aquest hemicicle que la planificació havia de ser pactada i treballada amb el territori i tots érem conscients que no seria cent per cent acordada. Clar, clar, clar que en som conscients, però el que no pot ser és que zero per cent.

És a dir, vostès han fet servir les oficines de transició per fer aquest Plater? Perquè a nosaltres ens consta que no. Que les poques que ho han fet no se les ha tingut en compte. Els ajuntaments s'hi han reunit? Sí, però per explicar-los-ho, per donar-los un document fet, no per fer el document. O ha estat així o no ha estat així, perquè, si no, m'estranya que ja hi hagin prop de cent cinquanta municipis d'arreu del país que estiguin dient que les coses no s'han fet bé. Consellera, una mica d'autocrítica. No sé, aquests cent cinquanta batlles i batllesses no són de la CUP. Tant de bo!, però nosaltres no en tenim tants. De fet, majoritàriament són d'altres partits, inclús del seu, però també d'Esquerra, de Junts i independents.

Per tant, aquí hi ha un problema real, perquè si només fossin els nostres ens podria acusar de no sé què, però la realitat és la que és, que és molt plural, per sort, i diversa, i crec que s'ha d'escoltar tothom. I que nosaltres li demanem escoltar tothom...

La vicepresidenta primera

Diputat, hauria d'anar acabant...

Dani Cornellà Detrell

I acabo. Crec que hauria de ser una normalitat i no pas acusar el que no som. Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Per fer la rèplica, té la paraula tot seguit la consellera, la senyora Sílvia Paneque i Sureda.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Gràcies. El llegiré amb molt de gust, tot i que pensava que m'anticiparia alguns dels elements d'aquest estudi. Que, per altra banda, jo no sé, senyor Cornellà, per què li molesta i en cada intervenció ha de dir: «Jo em preocupo per tot Catalunya. Viatjo per tot Catalunya. Impulso projectes per tot Catalunya», però no sé per què insisteix en aquesta molèstia. Jo crec que s'hauria de sentir orgullós que hi hagués una atenció a les seves comarques, a les comarques que compartim. No entenc, sincerament, aquesta insistència.

En qualsevol cas, miri, en el planejament urbanístic..., vostè sap perfectament que, quan es fa un planejament, es demanen els informes sectorials, els preceptius i els que no, i llavors es fa el planejament. És la mateixa metòdica, és una eina d'ordenació i, per tant, no té sentit començar a treballar un planejament sense haver tingut abans la informació d'on segur no poden anar parcs de renovables en el territori per diferents elements d'aquestes 141 capes que ho fan impossible. El creuament ens dona un mapa a Catalunya d'on és possible i on són les millors zones d'acceleració. I és ara el moment on els ajuntaments, efectivament..., i un missatge als alcaldes i alcaldesses, entenen el neguit que això pot generar. Un missatge, primer, de ple suport a través de les oficines de transició energètica que tenim a tot Catalunya, i que, a més a més, donem recursos econòmics perquè puguin tenir els recursos humans necessaris, i tot el suport dels equips tècnics de l'Icaen i de la direcció general i, fins i tot, de l'Energètica, per ajudar a la tramitació d'aquestes al·legacions; esmenes que no són altra cosa que ajustar, d'aquestes zones, reduir-les allà on els ajuntaments creguin que és millor per al seu municipi d'implantar les renovables.

Per tant, això és el que estem fent i això és el que ha de donar garanties que aquesta participació..., no només dels ajuntaments, però amb prioritat dels ajuntaments, perquè és una eina urbanística. Ells tenen les competències en l'àmbit urbanístic i de planejament i, per tant, es prioritzaran les que presentin els ajuntaments, però també entitats i, fins i tot, ciutadania a títol individual.

I vostè deia per què s'ha generat aquest neguit. Jo li diré algunes afirmacions que s'han fet i, per a tranquil·litat de tothom i també dels alcaldes i alcaldesses, que són falses. «El Plater preveu l'expropiació de terrenys.» Fals, absolutament fals. El Plater no suposa cap canvi en la titularitat del sòl –cap. Per tant, és una falsedat. I el Plater el que és és un instrument de planificació, d'ordenació urbanística.

Segon: «El Plater» –vostè ho ha dit– «promou macroprojectes d'energies renovables.» Fals. El Plater no afavoreix cap tipus de projecte en concret. De fet, ja tenim la legislació que determina com es tramiten els parcs a casa nostra. El que fa és ordenar i facilitar la tramitació de les renovables per a tothom. Ordenar. Però el decret és el que és, aprovat per aquest Parlament. De fet, la normativa, l'última que vàrem

aprovar, prioritza els parcs menors de cinc megawatts. Per tant, és totalment falsa, aquesta afirmació.

«El Plater és una planificació que s'imposa als municipis.» Aquesta vostè també l'ha dit. Fals. Els municipis poden ajudar a aquesta planificació en l'àmbit de l'acord dels criteris establerts. Per tant, en aquests moments, la majoria de planejaments municipals a Catalunya, sobretot als municipis més petits, no disposen d'una ordenació d'energies renovables. Per tant, és a la inversa: el Plater ordena i limita. La situació actual és la que permet el desordre. Per tant, el Plater és del tot necessari per ordenar i limitar la implantació de renovables. De fet, avui, en sòl no urbanitzable és possible fer instal·lacions a tot el municipi. En canvi, el Plater ordena i limita.

«El Plater no preveu marge per als ens locals.» Sí que en preveu. En aquest procés d'elaboració, ja hi ha hagut diversos moments en què els municipis han pogut introduir les seves aportacions, perquè fa anys que s'està treballant el Plater. Però, en tot cas, fins a la seva aprovació definitiva podran reduir fins a un trenta-cinc per cent la superfície no artificialitzada dels resultats preliminars que se li hagin atribuït i comunicat a l'ajuntament.

«El Plater respon a interessos polítics.» L'únic interès polític que hi ha darrere el Plater és ordenar i impulsar una transició energètica ordenada i amb retorn al territori.

Per tant, escolti, falsedats que s'han dit, que des del Govern fem tot l'esforç per comunicar i donar tranquil·litat als ajuntaments i, per tant, jo li agrairia també que contribuïssin a aquest treball conjunt, a aquesta tranquil·litat, a aquest procés que s'obre –s'ha obert– durant tres mesos d'ajudar els ajuntaments a ordenar –que no ho tenen fet fins ara– la implantació de renovables als seus municipis, amb tota garantia respecte a l'entorn i amb la voluntat municipal per davant de tot.

Aquest és, en fi, l'esforç que està fent el Govern, les diferents unitats del departament. I també un últim missatge als alcaldes i alcaldesses: tots aquells que vulguin reunions amb el departament, amb les unitats del departament, saben que les portes estan obertes i que volem treballar conjuntament amb ells, perquè el principal objectiu i interès que tenim és que aquesta implantació sigui d'acord amb la seva voluntat i els seus interessos.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, consellera.

Interpелlació al Govern sobre les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials

300-00303/15

Passem tot seguit al quinzè punt de l'ordre del dia, que és la interpелlació al Govern sobre les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials; presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. I per exposar-la té la paraula la diputada Najat Driouech Ben Moussa.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, vicepresidenta. Bona tarda, diputats, diputades, consellera. Bé, la cartera de serveis socials és, probablement, una de les eines més importants que té el sistema català de serveis socials, perquè és la que defineix drets, intensitat de prestacions i garanties de milers de persones al nostre país. I precisament per això ens preocupa l'estat actual del procés d'actualització, consellera.

Perquè la cartera de serveis socials no és un annex administratiu ni un simple catàleg de serveis, és un instrument que concreta els serveis que poden oferir com a

país a les persones que més ho necessiten. És el que determina què poden exigir les persones grans, les persones amb discapacitat, infants tutelats, persones en situació de dependència, persones sense llar o famílies i persones en situació de vulnerabilitat. I, per tant, parlar avui de la cartera de serveis és parlar d'igualtat d'oportunitats, és parlar de la qualitat assistencial, és parlar del finançament i també de quin és el model que volem construir.

La cartera vigent arrossega, des de fa molts anys, problemes estructurals evidents. Hi ha serveis infrafinançats, models assistencials que han quedat obsolets, intensitats que ja no responen a la realitat social actual i prestacions que no reflecteixen ni les necessitats de la ciutadania ni els costos que assumeixen les entitats i les professionals. I això no és una opinió, consellera. Ho sap el sector, ho saben les entitats socials, ho saben els ajuntaments i ho saben també molt bé les professionals que sostenen el sistema.

Per això, durant l'anterior legislatura, el Govern republicà va assumir que calia afrontar aquesta actualització amb ambició i també amb honestedat. I quan diem «amb honestedat» és perquè durant molts anys s'ha parlat de l'actualització de la cartera sense abordar-la mai des del debat real, que no és altre que el finançament i els costos efectius del servei. Nosaltres vam començar a posar les bases per fer aquest debat de manera seriosa, el vam impulsar amb espais de treball amb el sector, vam revisar serveis i fitxes i, sobretot, es va fer un pas que és absolutament imprescindible: començar a treballar amb estimacions reals dels costos dels serveis residencials per a persones grans. Per primera vegada, el departament va presentar una estimació dels costos dels serveis residencials per poder actualitzar els imports fixats a la cartera. I això era important perquè reconeixia la realitat del sector, que feia anys que denunciava que els preus de referència estaven molt allunyats dels costos reals. I quan això passa, el sistema es tensiona, es tensionen les entitats del tercer sector, es tensionen les residències, entren també en tensió els serveis concertats, entren en tensió les professionals. I, finalment, qui n'acaba pagant les conseqüències? Els usuaris i les usuàries, els ciutadans i les ciutadanes.

I per això ens preocupa que, després del canvi de govern, la sensació que ens trasllada una bona part del sector és que aquest procés ha perdut velocitat, concreció i direcció política. I des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana vam registrar diferents preguntes per escrit, preguntant en quin moment es trobaven els treballs de l'actualització de la cartera. I la resposta del Govern ha estat –i ho llegeixo textualment, consellera– que s'han fet reunions tècniques, processos d'escolta i treball intern de la revisió de fitxes, i que la nova cartera es presentarà durant l'actual legislatura. Consellera, sincerament, això és insuficient.

I encara ho és més quan tenim que la mateixa llei de serveis socials estableix que cal revisar aquesta cartera cada quatre anys. I avui portem ja dotze anys sense aquesta actualització. I, com hem dit, a l'anterior legislatura no només es van iniciar estudis de costos de les residències per a gent gran, sinó que també es va fer un estudi dels serveis residencials d'atenció a menors, es va deixar també avançat el de discapacitats, se'n va elaborar també un de salut mental i addiccions, i també CDIAP. I, per tant, hi havia feina tècnica iniciada i una base sòlida per poder continuar amb els treballs.

Perquè dir que la nova cartera arribarà durant la legislatura no és donar un calendari, és deixar-ho tot a l'aire. I crec, consellera, que el que necessita el sector i el que necessiten les professionals i el que necessita la ciutadania és un calendari concret; calendari concret de quan disposarem d'aquesta cartera. I mentrestant, el sistema continua funcionant amb una cartera precària i desfasada. I les necessitats socials –i vostè ho sap, consellera– continuen creixent i transformant-se amb més complexitat, perquè és evident, a ningú se li escapa, que la Catalunya del 2026 no té res a veure amb la Catalunya de fa quinze anys. I tenim una població més envellida? Sí.

Que tenim unes situacions de dependència amb més complexitat? I tant. I més cronificades. Però la cartera de serveis actual no pot donar resposta a aquestes realitats.

Tenim un augment, també, de problemes de salut mental, especialment entre infants i joves. Tenim noves formes de vulnerabilitat social, consellera, vinculades bàsicament a l'habitatge, a la pobresa energètica, i precarietat laboral. I en aquest context, consellera, també estem veient que s'està carregant els municipis en aquest sentit, perquè la fi de moltes de les mesures anomenades «escut social» està provocant que, cada vegada més, els ajuntaments hagin d'assumir situacions d'allotjament temporal d'urgència que s'estenen durant una llarga temporada, que, evidentment, l'Agència d'Habitatge de Catalunya tampoc agilitza aquests processos. I qui acaba pagant aquests costos? Els ajuntaments.

I els ajuntaments, consellera, ja no poden més –ja no poden més. I per aquest motiu nosaltres avui també li volem preguntar sobre aquest tema: qui considera el Govern que s'ha de fer càrrec dels allotjaments temporals d'aquestes famílies mentre esperen resolucions habitacionals estables? Té previst el seu departament reforçar el contracte programa per poder donar suport als ajuntaments que estan assumint aquesta pressió creixent? I pensa, per exemple, el Govern reclamar a l'Agència d'Habitatge de Catalunya que agilitzi l'entrada a la mesa i l'assignació de l'habitatge per poder reduir tot aquest temps d'espera que al final el que acaba és carregant els serveis socials bàsics i també menjant-se part del pressupost, que vostè sap que és reduït a molts ajuntaments?

Consellera, nosaltres continuem pensant que hem fet molta feina i la vam deixar feta. Tot el que té a veure amb aquest estudi, tot el que té a veure amb la relació amb el sector, que també ens va posar damunt de la taula la seva preocupació i la seva necessitat..., però el que trobem a faltar és aquesta ambició política i, sobretot, el que trobem a faltar és concreció. I per això li trasllado, consellera, una pregunta molt clara: amb quina ambició, amb quin calendari i amb quin compromís pressupostari pensa fer-ho aquest Govern? Perquè no oblidem que la cartera de serveis, consellera, és una de les eines més imprescindibles per poder mantenir aquest estat del benestar que tots, almenys així ho diem, el volem mantenir i el volem millorar.

Consellera –vostè ho sap–, el propi sector, les entitats, fa anys que ho reclamen. La Taula del Tercer Sector, sense anar més lluny, va fer un estudi sobre la necessitat de l'actualització d'aquesta cartera i va, també, apuntar que part de la cartera actual que tenim vigent ha quedat desactualitzada, ha quedat desfasada, i el que és més greu és que hi han perfils professionals que haurien d'estar dintre de la cartera i no hi són. Que tenim programes que haurien d'estar formant part de l'estructura i que continuen sent pilots, continuen sent projectes per a subvencions i que el que fan bàsicament és debilitar el que és el sistema de benestar social i de serveis socials del nostre país.

I això ho hem vist fa poc, consellera. Ho hem vist, per exemple, amb la convocatòria de subvencions. Quantes professionals han vist el seu lloc de treball en perill perquè la seva plaça no sortia amb la subvenció que vostès van publicar? I per això nosaltres l'hi reitem, consellera: necessitem aquesta actualització; la necessita el sector, la necessiten les professionals i, sobretot, la necessiten els ciutadans i ciutadanes. I per això l'hi tornem a reiterar: quan tindrem aquesta cartera actualitzada, aquesta cartera de serveis socials, consellera?

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per respondre, és el torn ara de la consellera, i té la paraula la consellera de Drets Socials i Inclusió, l'honorable senyora Mònica Martínez Bravo.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mònica Martínez Bravo)

Moltes gràcies, vicepresidenta. Diputada, deixi'm començar la intervenció fent referència a l'acord entre el Govern de la Generalitat i Esquerra Republicana, que han segellat aquest matí, per impulsar aquests pressupostos. Un acord molt impor-

tant que té l'ambició de millorar la vida de la gent i que dona l'estabilitat necessària per poder fer les polítiques públiques que generin aquesta prosperitat compartida i que reforcin els serveis públics. És un acord que ens fa avançar. I agrair, doncs, el compromís d'Esquerra Republicana, aquest compromís de fer avançar el país amb la política útil, així com amb el Grup de Comuns, que va fer un acord similar i que esperem que es torni a refer els propers dies.

Diputada, gràcies per demanar aquesta intervenció que em permet posar l'enfocament en la necessitat d'impulsar polítiques de transformació en l'àmbit social. Des del Departament de Drets Socials i Inclusió, tenim tota l'ambició d'aprofitar aquesta època d'estabilitat per impulsar i fer el canvi definitiu que necessitem en l'àmbit de drets socials. Una voluntat que hem entomat amb diligència i responsabilitat des del primer dia, abordant, doncs, reformes tan complexes i necessàries com el sistema de garantia d'ingressos, el reforç de l'àmbit d'infància i posant la mirada llarga en la necessitat de planificar el repte de l'envelliment i el model de cures, redimensionar els espais residencials i avançar cap a una veritable integració socio sanitària que ens permeti reforçar l'atenció a les persones grans.

Vostè, diputada, ha mencionat alguns dels temes que encara queden pendents, molt importants també, molt especialment el repte de la reforma de la cartera de serveis socials. Estem d'acord, totalment d'acord amb la importància d'aquesta peça clau, aquesta peça que ha de definir a quines prestacions tenen dret les persones, com les reforcem, com l'actualitzem, i tenim, doncs, un diagnòstic comú. És una cartera que va ser aprovada l'any 2008, i que, malgrat diverses modificacions puntuals i pròrrogues successives, no ha estat objecte d'una revisió profunda integral des del 2011. Això vol dir que el sistema social porta gairebé quinze anys amb una eina que no respon a la realitat social actual.

La diputada ho ha explicat molt bé: la societat catalana ha canviat, han aparegut noves necessitats socials, econòmiques, demogràfiques; alguns serveis han quedat obsolets, altres han caigut en desús i, en canvi, altres serveis que van néixer com a experiències pilot, doncs, avui estan consolidats, però encara aquesta consolidació no ha estat incorporada formalment a la cartera.

Per això, doncs, des de Drets Socials i inclusió estem abordant aquesta situació. Creiem que és el moment d'entomar aquesta reforma tan necessària i que és una assignatura pendent des de fa molt de temps, i amb un objectiu clar: actualitzar i simplificar les prestacions perquè el sistema pugui donar una resposta més eficaç, més coherent, més adaptada a les necessitats actuals de la ciutadania.

Llavors, anant una mica al tema concret, no? Què hem fet en aquest temps? Doncs hem fet molta feina; molta feina, que esperem que vegi la llum, doncs, el 2027, per tenir finalment aquesta nova cartera de serveis. S'han impulsat diverses taules estratègiques, sectorials, amb experts, representants del tercer sector i professionals, per fer una diagnosi rigorosa de la situació i identificar les reformes necessàries. S'han revisat els mòduls econòmics de diversos serveis inclosos a la cartera, fins a sis escandalls de costos centrats en els diferents serveis, i, a més, recentment hem configurat un equip tècnic amb l'encàrrec de desenvolupar una metodologia estable que permeti fer actualitzacions periòdiques de la cartera de serveis socials, per evitar que aquesta situació de manca de revisió recurrent es continuï repetint de cara al futur.

Aquestes són les línies d'acció, que, doncs, no tinc cap impediment en reconèixer que la tasca va ser iniciada pel Govern Aragonès amb aquestes taules estratègiques, aquest impuls per fer escandall de costos, i que nosaltres hem recollit el guant i hem agilitzat, però que, com posa de manifest el que s'ha trigat i el que encara tenim pendent, diguéssim, la motxilla de deures pendents és molt gran, i això fa que sigui un repte molt gran poder abordar aquesta reforma.

I per això, doncs, creiem que el 2027 serà l'any de començar a fer passes, però segurament haurem de començar, parlant planerament, a menjar-nos l'elefant a tros-

sos, diguéssim. El que necessitem és posar un calendari per, cada dos anys, anar reformant part o secció a secció de la cartera, per tenir una agilitat, tenir un equip que pugui permetre aquesta agilitat i anar, com a mínim, cada dos anys, reformant una part de la cartera, perquè és veritat que la cartera, en el seu conjunt, ara mateix porta tants anys sense actualitzar-se que és una tasca bastant dantesca.

I fer aquesta reforma de la cartera s'ha de fer, com no pot ser d'una altra manera, des del consens i des de la interlocució amb els agents socials, amb les entitats proveïdores, amb els representants, els col·lectius, els beneficiaris, amb el tercer sector i també, doncs, jo convido a continuar els treballs, també, de rendició de comptes en aquesta cambra.

En definitiva, treballarem per tenir al 2027 una cartera de serveis socials moderna, coherent, sostenible i capaç de donar una resposta als reptes presents i futurs del país.

I pel que fa també, diputada, al suport del món local, el nostre Govern està plenament compromès en el reforç de l'àmbit municipal. Som un govern profundament municipalista. El món local és un soci estratègic per al Govern en tots els àmbits de política pública, però jo crec que si hi ha un departament on pràcticament tots els àmbits de govern necessiten i requereixen una coordinació estreta amb el món local, jo crec que aquest és Drets Socials.

I així estem reforçant aquesta col·laboració amb el món local. De fet, la setmana passada, el Govern vam aprovar una addenda del contracte programa per a aquest 2026, on reforcem el finançament de l'àmbit social dels municipis de manera molt substancial. Una addenda acordada amb la Federació de Municipis de Catalunya, l'Associació Catalana de Municipis, que inclou, per exemple, un increment del preu del SAD, de vint-i-un euros a vint-i-quatre euros l'hora; que inclou un reforç de tot l'àmbit de prevenció en l'àmbit d'infància de 18 milions d'euros, per reforçar el SIS i per reforçar els EAIAs; que també, doncs, hem de continuar avançant cap a aquest reforç dels equips d'atenció social, dels equips bàsics d'atenció social a les àrees bàsiques de serveis socials, i que també, doncs, incrementa els ajuts d'urgència social, amb 9 milions d'euros, que s'han posat a disposició dels ajuntaments per fer front, doncs, a les conseqüències de la guerra d'Iran.

Ajudes d'urgència social, que també, doncs, podran estar a disposició dels ajuntaments per, també, fer front a les dificultats que tenen els ajuntaments en l'àmbit de l'habitatge. La diputada també feia referència a aquestes necessitats d'acompanyar l'àmbit local en l'emergència habitacional que moltes vegades es troben les persones més vulnerables, i també amb recursos per a l'acollida i la inclusió per acompanyar els ajuntaments en aquest procés extraordinari de regularització de persones migrades.

Avui també, doncs, el Govern hem aprovat una dotació de 70 milions d'euros associada al Fons Social Europeu, amb un cofinançament del Fons Social Europeu del noranta per cent, per donar targetes moneder a les persones amb dificultats, per a les seves necessitats bàsiques, i que també seran una addicional, diguéssim, bomba d'oxigen per als ajuntaments, per a tot el que té a veure amb els ajuts d'emergència i amb la capacitat de fer front a les necessitats més bàsiques d'alguns dels seus veïns i veïnes.

Per tant, diputada, des del Departament de Drets Socials i Inclusió mantenim la convicció de reforçar aquest àmbit social. Ho fem amb la màxima diligència. Ho fem entomant els reptes amb la màxima diligència que podem. Reconeixem que la cartera de serveis és una assignatura pendent que estem entomant, però que el repte és molt gran i que, segurament, doncs, el 2026 serà l'any on pugui finalment veure la llum, i no només amb un abordatge puntual, sinó amb un calendari que ens ha de permetre sortir d'aquests abordatges puntuals i tenir un veritable calendari, una recurrència de reforma de la cartera cada dos anys.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, diputada. Per a la rèplica, té la paraula cinc minuts la senyora Najat Driouech Ben Moussa.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, vicepresident. Miri, consellera, crec que la qüestió de fons continua sense resposta, perquè el debat sobre la cartera de serveis socials no només és un debat tècnic o un debat administratiu, crec que és un debat sobre la capacitat real del sistema de serveis socials a Catalunya per poder respondre a les necessitats actuals i futures del nostre país. I crec que això és, per a nosaltres, el més important, i és on continuarem treballant.

Perquè és evident que hi han hagut espais de treball. Nosaltres també..., he comentat en la meua intervenció que els vam tenir. Vam fer aquests espais de treball. Es van celebrar reunions, també, amb el sector; també reunions tècniques. Va haver-hi inclús algun espai de participació i, evidentment, que forma part de tot aquest procés.

Però el que necessitem ara, en aquest moment, com a país, és tenir una data clara: quan tindrem actualitzada aquesta cartera de serveis. Perquè si no som capaços de visualitzar una data clara, estem llançant un missatge d'inestabilitat, d'inquietud; no només al sector, també a les administracions locals. Perquè hi ha projectes, com he comentat en la meua intervenció, que tindran continuïtat o no en funció de les diferents subvencions, quan són projectes que fa anys que estan en funcionament, són projectes que han demostrat la seva eficàcia social i són projectes que ja haurien de formar part de l'estructura de la cartera de serveis i que no hi són.

I crec que, quan parlem del sistema de benestar, quan parlem de serveis socials, necessitem concreció, valentia i, sobretot, ganes d'interlocutar amb el sector, escoltar el sector i reconèixer les professionals. El que necessitem també és aquest reconeixement a les professionals. I per això és molt important que avui, consellera, ens digui data concreta. Quan tindrem la cartera de serveis socials actualitzada? Crec que és important, perquè –ho he comentat– vam deixar la feina feta; només calia agafar-la i continuar des d'allà.

I, actualment, cada cop hi ha més necessitats, cada cop tenim més dificultats i anem fent modificacions parcials amb decrets, però realment no estem entrant en el fons de la qüestió, que és la revisió i l'actualització de la cartera de serveis socials. I aquí és, crec, on nosaltres volem estar i volem continuar insistint, perquè als serveis socials bàsics, quan parles amb les professionals, cada cop estan més tensionades, cada cop estan més col·lapsades i cada cop han d'atendre noves necessitats amb menys recursos i menys reconeixement.

I quan hi han emergències que acaben anant a serveis socials i no hi han recursos de la cartera on poder derivar-los, la situació només la pot resoldre l'Administració local. I l'Administració local també demana aquest reconeixement i aquest acompanyament econòmic, perquè necessita també aquests recursos econòmics i aquesta planificació i aquesta actualització de la cartera de serveis per, també, fer bé la seva feina i ser creïble, perquè els serveis socials del nostre país el que necessiten és aquest reconeixement de la feina que fan cada dia de proximitat i amb el ciutadà i la ciutadana.

Moltíssimes gràcies, consellera, i espero que en el segon torn em concreti una mica més.

El vicepresident segon

Gràcies, diputada. I ara la rèplica de la consellera, la senyora Mònica Martínez Bravo. Cinc minuts.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mònica Martínez Bravo)

Moltes gràcies. Diputada, doncs, com jo li he dit, el compromís és ferm i la data és 2027. Durant 2027 volem tenir la cartera actualitzada. És veritat, jo he reconegut que el Govern anterior, el Govern Aragonès, amb el conseller Campuzano, va deixar fetes unes tasques, però tant com la feina feta feta..., faltava encara bastanta feina a fer. És un abordatge molt gran, és una cartera molt complexa, hi ha molts serveis i, a més, que no s'hagi revisat estructuralment en tant de temps també fa que hi hagin petits canvis i una complexitat jurídica molt gran.

Llavors, el nostre compromís és que tenim una oportunitat per fer-ho, que es van deixar encarrilades algunes feines, com iniciats uns escandalls de costos; que nosaltres hem, diguéssim, agilitzat això perquè hi hagin ara mateix sis escandalls de costos de sis sectors, sis àmbits clau. Aquesta és, diguéssim, la clau per poder abordar, doncs, una reforma de la cartera: poder planificar, poder pressupostar.

Crec que aquí també tenim una reflexió addicional. Potser..., no sé si és el millor dia per dir això, perquè venim d'uns acords pressupostaris a tocar, però en l'àmbit social mai és suficient, no? La reforma de la cartera també tindrà un impacte pressupostari important. I aquí, doncs, hem de veure amb aquest escandall de costos què suposarà, i entre tots, doncs, veure com abordem aquesta necessitat social.

Perquè també estic d'acord amb la diagnosi de la diputada. Jo crec que tots els que estem a peu de carrer, parlant amb l'àmbit social, parlant amb les treballadores socials, parlant amb els alcaldes i alcaldesses..., els reptes socials que ara mateix té Catalunya són molt grans. I per això necessitem, doncs, uns instruments nous, uns instruments..., redoblant els esforços. I això passa per posar rigor, dades i també més recursos en aquest àmbit, que és fonamental per al nostre país.

Ho estem fent també, doncs, continuant, com deia, la interlocució, les reunions, els escandalls de costos, però també amb la contractació d'un equip tècnic que es pugui centrar i tingui només aquest encàrrec centrat en la cartera de serveis. Aquestes persones ja s'estan incorporant a Drets Socials, i confiem que això faci agilitzar totes aquestes tasques.

Però, com també apuntava la diputada, doncs hi han altres àmbits on hem de continuar fent passes. Un àmbit molt important és el reconeixement dels professionals. I per això des del Govern també estem molt orgullosos d'aquest acord que vam aconseguir la setmana passada per avançar plegats cap a l'equiparació salarial; un acord amb sindicats i patronals per reforçar les tarifes de l'àmbit social, sempre que reverteixin en millores salarials per als professionals i les professionals de l'àmbit social. És un pas molt important, és un pas que s'afegeix a tots els canvis estructurals que estem impulsant des del Departament de Drets Socials i Inclusió, però és un canvi que també va en la línia de voler reforçar l'àmbit social, reconeixent i dignificant aquesta tasca tan immensa que fan totes les persones que treballen en l'àmbit social, cuidant altres persones, molt sovint les persones més vulnerables i que més ho necessiten. I en aquesta línia d'aquest compromís treballem dia a dia des del Govern.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies a vostè, consellera.

Interpel·lació al Govern sobre les polítiques de joventut

300-00302/15

I passem al següent punt de l'ordre del dia, el setzè punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de joventut. I està presentat pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. I en aquest moment, durant deu

minuts, per fer l'exposició de la interpellació té la paraula la diputada Mar Besses Casanovas.

Mar Besses Casanovas

Bé; gràcies, president. Bona tarda, consellera. Bé, avui li plantejem aquesta interpellació, no només per conèixer i perquè pugui explicar, doncs, l'estat d'alguna de les polítiques de joventut que el seu departament hauria d'estar desplegant, sinó que la plantejem també per constatar una evidència que cada cop és més preocupant, que és la incapacitat del seu Govern d'entendre que les polítiques de joventut no són una qüestió menor ni un apèndix decoratiu del seu departament. Les polítiques de joventut són una qüestió estructural, de país, i precisament per això ens sembla tan preocupant que, un any després de la interpellació de polítiques de joventut que li vam fer, continuem exactament en el mateix punt.

Fa un any li reclamàvem explicacions perquè havia trigat nou mesos en comparèixer a la Comissió de Polítiques de Joventut, i avui, consellera, estem exactament en el mateix lloc. Fa més de sis mesos que la Comissió de Polítiques de Joventut espera que comparegui per donar explicacions sobre qüestions que preocupen les persones joves i les entitats juvenils del nostre país. I això, consellera, no és només una qüestió de formes parlamentàries, que també, perquè vostè, de fet, té l'obligació de comparèixer quan aquest Parlament l'hi demana i perquè nosaltres tenim, efectivament, l'obligació de fiscalitzar l'acció del seu Govern.

Però el problema és més profund que això, perquè estem parlant d'una qüestió de rellevància política. Perquè, quan un govern evita reiteradament donar compte sobre, en aquest cas, les polítiques de joventut, el que estan demostrant és que no tenen projecte, no tenen lideratge i no tenen rumb en aquest àmbit. I si fa un any això podia semblar que només era la percepció d'aquest grup parlamentari, avui ja és una evidència contrastada. Perquè, durant gairebé aquests dos anys, vostès han actuat sistemàticament tard i malament. I no és només que visquin de l'herència rebuda de l'anterior Govern, sense haver estat capaços de posar cap proposta nova i ambiciosa sobre la taula, és que fins i tot allò que més o menys funcionava vostès ho han acabat de fer descarrilar. Han convertit les polítiques de joventut en una successió permanent d'improvisacions, retards i manca de lideratge.

I li poso exemples, consellera, perquè ho hem vist clarament amb la convocatòria anticipada de subvencions per al 2026 del seu departament. Vostès van assegurar que la convocatòria sortiria abans d'acabar l'any, com havia passat sempre, però, per primera vegada, les entitats van començar l'any sense la convocatòria i sense cap previsió clara de quan sortiria. I això no és un simple retard administratiu, consellera, perquè, quan el Govern falla, qui n'assumeix el cost són els agrupaments escoltes, els esplais, els casals de joves i centenars d'entitats juvenils que sostenen una part fonamental de la cohesió social i de l'educació del lleure en el nostre país. Entitats que han hagut de començar l'any sense saber si cobrarien, sense saber amb quins recursos podrien comptar i sense poder planificar activitats, equips ni projectes amb normalitat. I això genera precarietat, genera desgast, genera inseguretat i posa en risc molts d'aquests projectes. Però, sobretot, el que genera és una sensació molt preocupant, que és que aquest Govern considera que les entitats juvenils són un actor secundari, quan en realitat són una part essencial per al nostre país, perquè allà on moltes vegades l'Administració no arriba, hi arriben aquestes entitats; entitats que eduquen, que generen comunitat, que construeixen ciutadania, que fan cohesió social i que sostenen una xarxa cívica imprescindible per al nostre país. I vostès, en lloc d'acompanyar-les, les han condemnat a més incertesa.

I si hi ha un altre exemple que també resumeix perfectament la desorientació del seu Govern és l'estratègia de reconeixement del lleure educatiu, una estratègia que, precisament, havia de ser un punt d'inflexió i una oportunitat per reconèixer, per posar en valor la tasca que fan milers de joves de manera voluntària, que dediquen

hores, esforços i compromís a educar infants, adolescents i joves d'arreu del nostre país; joves que fan comunitat, joves que transmeten valors, joves que sostenen un model de lleure educatiu de base associativa que és únic i que és un referent que hem de preservar. I què han fet vostès amb això, consellera? Han desaparegut durant un any. Un any sencer sense convocar el Comitè Consultiu del Lleure Educatiu, un any sense convocar els espais de treball, un any, en resum, sense lideratge polític del seu departament.

I després d'aquesta absència absoluta, presenten un document improvisat, un document desconnectat de la realitat i donant tan sols uns dies perquè les entitats hi puguin presentar esmenes. Quin respecte és aquest cap a les entitats del lleure? Tan malament estava el document, consellera, que les entitats els hi han presentat una esmena a la totalitat. I això és gravíssim, perquè quan un sector històricament compromès i constructiu com és el lleure educatiu al nostre país arriba a aquest nivell d'esmena política, vol dir que el problema no és el sector: el problema és el Govern. I el més revelador de tot, consellera, és que, finalment, han estat les pròpies entitats les que han hagut de refer el document i salvar una estratègia que el seu departament havia estat incapaç de construir. Les entitats de lleure, de nou, empenyen i el seu Govern, de nou, arriba tard i malament.

Però si això no fos poc, li poso més exemples, i de més recents. Les cases de colònies, albergs i instal·lacions juvenils, un sector, per cert, que, si no hagués estat per Esquerra Republicana, avui estaria suportant la mateixa taxa turística que un hotel de quatre estrelles, ignorant per complet la funció educativa, social i comunitària que aquests equipaments tenen. Però és que ara, a més a més, aquest sector viu una situació extremadament complicada, perquè la mala gestió del seu Govern davant la crisi educativa està abocant moltes instal·lacions juvenils a una situació profundament preocupant i, per tant, el sector ens està alertant, ja, que hi ha un setanta per cent de les reserves habituals que ja no s'estan produint. Però darrere d'aquestes xifres, consellera, hi ha molt més que números: hi ha projectes educatius que poden desaparèixer, hi ha llocs de treball que es poden perdre, hi ha equipaments que vertebren el territori i que faciliten l'accés al lleure educatiu per a milers d'infants i joves. I moltes d'aquestes instal·lacions estan sostingudes per famílies i per petits projectes arrelats al territori que fa dècades que desenvolupen aquesta funció educativa imprescindible. Per tant, consellera, què pensen fer davant d'això? Tenen les xifres de l'impacte, en aquest cas, de la xarxa de Xanascot? Perquè depèn del seu departament. Què preveuen per sostenir aquesta situació? Hi haurà algun pla de xoc? Hi haurà alguna línia de suport? Els hi demanem que ho aclareixin.

I si tot això ja és greu de per si, encara és més preocupant la mirada política que el seu Govern està intentant construir sobre les persones joves. I ho hem vist molt clarament amb el pla pilot dels Mossos d'Esquadra a les escoles i amb algunes declaracions seves, que són certament desafortunades. Per tant, consellera, rectificaran amb aquest pla? Perquè el problema no és només aquest pla pilot; el problema és la concepció política que hi ha darrere. Perquè la joventut, consellera, no és un problema de seguretat. Els joves no són sospitosos per definició, no necessiten ni més control ni més policia ni més punitivisme; el que necessiten són més oportunitats, necessiten professionals que els acompanyin, necessiten referents, necessiten una salut mental que sigui accessible, necessiten espais comunitaris, necessiten perspectives de futur i, sobretot, necessiten institucions que confiïn en ells i que deixin de mirar-los des de la distància i des de la sospita. I nosaltres no podem compartir de cap de les maneres aquesta mirada, consellera.

I jo li pregunto: vostès, dos anys després, fan balanç positiu de la seva acció en el Departament de Drets Socials, concretament en l'àmbit de les polítiques de joventut? Vostès creuen que han estat a l'alçada? Perquè nosaltres, evidentment, li hem de dir amb tota claredat que estan fallant a milers de joves i entitats juvenils al nostre país: fallen quan no compareixen, fallen quan improvisen, fallen quan s'abando-

nen les entitats, fallen quan arriben tard i fallen quan no escolten. Però, consellera, nosaltres no estem disposats a renunciar-hi, perquè ni volem ni podem renunciar-hi, perquè, darrere de la seva manca de lideratge i d'ambició, hi ha una generació sencera que el que ens reclama són oportunitats de present i de futur i que massa vegades sent que sempre ha d'esperar. I nosaltres ens neguem a dir-los que esperin una mica més mentre aquest Govern continua arribant tard i malament.

Per això, el jovent republicà no ens conformarem amb el camí fàcil del no a tot ni del «ja s'ho faran», perquè això no ens fa avançar. Escollim el camí més difícil, sí, però també el camí més útil, el de treballar per posar les polítiques de joventut al centre i per aprofitar aquesta incidència política, aquest espai polític per fer que les coses passin, per fer que el jovent avanci i per fer també d'altaveu del jovent que vostès es neguen a escoltar. (*Aplaudiments.*) I nosaltres, consellera, hi insisteixo, no renunciarem a fer el que vostès haurien d'estar fent. Perquè, quan vostès no lideren, el jovent republicà els empeny a moure's; quan vostès s'amaguen darrere dels problemes, el jovent republicà continuarà fent d'altaveu dels joves en aquest Parlament, i quan vostès no hi són, el jovent republicà fa que les coses passin perquè el jovent avanci. Perquè aquesta és la nostra raó de ser i perquè no ho entenem de cap altra manera, perquè no ens podem permetre que un país renunciï a tota una generació. I si la joventut es queda enrere, el país també es quedarà enrere.

Per tant, hi insistim un cop més, consellera, aprofitem aquest espai perquè puguin explicar quines polítiques de joventut ha estat desplegant al seu departament durant aquests gairebé dos anys. I, per tant, com que no tinc més temps, en la rèplica continuaré.

Gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, diputada. I ara ve la rèplica de la consellera de Drets Socials i Inclusió, la senyora Mònica Martínez Bravo, durant deu minuts.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mònica Martínez Bravo)

Moltes gràcies, vicepresident. Gràcies, diputada, per la interpellació, perquè ens permet, doncs, parlar d'una qüestió fonamental per al nostre país, que és la joventut. Diputada, jo crec que estem d'acord en la importància de la joventut, i jo també li valoro la vehemència amb què ho explica. El Govern està totalment compromès amb la joventut. Tant n'està de compromès que les principals prioritats de tot el Govern estan centrades en les principals preocupacions del jovent, com és, per exemple, i de manera molt prioritària, l'habitatge. L'habitatge que ha posat aquest Govern en el centre transversal de tota l'acció del Govern, amb un pla per construir un parc públic d'habitatge de cinquanta mil nous habitatges públics i amb una reserva del vint-i-cinc per cent, i, a més, amb mesures com el desplegament del bo de lloguer jove i els préstecs d'emancipació.

Però no només això; també s'està abordant l'altre àmbit fonamental per a la gent jove, que és l'àmbit de la feina, l'àmbit de l'educació. I per això, doncs, el Govern socialista, tant aquí a Catalunya com al Congrés dels Diputats, va impulsar una reforma laboral que ha suposat l'avenç més important en termes d'ocupació de la joventut, perquè ha reduït de manera dramàtica la temporalitat de la feina i, a més, apujant el salari mínim, que reverteix de manera molt dramàtica en les persones més joves. I també en altres àmbits fonamentals –i aquí també hi estarem d'acord, diputada–, com l'àmbit de la mobilitat, que sé de primera mà que vostè també ha demanat, no?, avenços en els compromisos de mantenir la bonificació a la T-jove, durant tota aquesta legislatura, que ja tenim.

Llavors, des del meu punt de vista, el compromís d'aquest Govern amb les necessitats de la població jove, doncs és inapel·lable. I no només això ho hem fet des d'aquesta òptica d'adreçar les preocupacions més fonamentals dels joves, sinó també amb altres polítiques públiques que s'impulsen des de l'àmbit de la Direcció General

de Joventut, que està adscrita al meu departament. I per això hem posat fil a l'agulla en moltes qüestions que portaven molt de temps, molts anys encara pendents. I per això avui el pla nacional de joventut 2030 és una realitat. És un full de ruta que marca les polítiques de joventut, que ja és una realitat i que estem en ple desplegament. I, a més, tenim i, finalment, aprovarem l'estratègia de reconeixement del lleure educatiu 2026-2030, un document construït amb el sector, amb el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, les entitats municipalistes i que reconeix per primera vegada el lleure educatiu com una veritable estratègia de suport al jovent.

Per tant, diputada, estem totalment compromesos en continuar avançant, en fer-ho també de la mà de les entitats. I així ho estem fent. Per tant, no estic d'acord amb aquest diagnòstic que no s'hagi posat la mirada de joventut al centre. El Govern està totalment centrat en el que necessiten les persones joves i estem fent-ho amb la màxima diligència, donades les circumstàncies que tenim.

També, diputada..., la diputada ha posat de manifest circumstàncies que també ens han fet endarrerir en la tramitació de certes convocatòries de subvencions. No són els tempos que ens agradaria tenir, però, malauradament, la pròrroga pressupostària des de fa..., doncs del 2023, ens fa que la manca de finançament ens endarrereixi la convocatòria de subvencions. Aquesta és una problemàtica que, afortunadament, doncs, aquest any confiem poder fer un *reset*, i això serà molt necessari –hi estem d'acord– per a les entitats, per donar-los la tranquil·litat i el finançament. Però, dit això, hem fet totes les gestions possibles perquè aquesta situació tingués la mínima repercussió en aquestes entitats, i hem activat bestretes i interlocució fluida amb aquestes entitats per poder suportar-les de la millor manera possible.

Altres qüestions que s'han posat sobre la taula és l'abordatge de la xarxa Xanascat. És una xarxa que és una veritable joia de la corona per al jovent i les famílies, per promoure un turisme i unes activitats comunitàries molt necessàries per al nostre país. Ho estem impulsant també amb la inversió de fons Next Generation per a la millora dels equipaments. I estem, doncs, com deia, impulsant totes aquestes qüestions.

També, jo crec que avui és un dia també important per parlar de joventut, amb aquest acord pressupostari que s'ha signat avui mateix, on es reforcen algunes línies de jovent que necessitaven aquest recolzament pressupostari; també agraïm aquest enfocament. No sé si..., potser la diputada en voldrà fer esment, però creiem que hi han aspectes molt positius que ens permetran tenir els recursos necessaris per donar un impuls addicional al Carnet Jove, la salut mental, l'ús de la llengua, l'ús social del català, impulsar també les millores en termes de transport i també el Centre de Recursos per a l'Associacionisme Juvenil. Totes aquestes són qüestions importants, pendents des de feia temps per manca de suport pressupostari, que agraïm i creiem que seran avenços molt importants.

I des del Govern i des del Departament de Drets Socials i Inclusió tenim total compromís per continuar avançant. Creiem que ho estem fent des del primer dia, posant al centre de l'acció política no només de Drets Socials, sinó de tot el Govern, les veritables preocupacions del jovent de Catalunya, prioritzant l'habitatge, l'educació, l'àmbit també universitari, l'ocupació, impulsant millores en l'estructura econòmica, perquè la prosperitat que es generi a Catalunya sigui més compartida. Perquè aquí hi ha un aspecte generacional molt important que afecta de manera molt específica el jovent, amb salaris baixos, precarietat laboral, i per això aquesta pujada del salari mínim, aquesta reducció de la temporalitat de l'ocupació, aquest reforç en l'àmbit educatiu, en l'àmbit universitari, doncs creiem que és fonamental i que comporta una millora molt substancial del benestar de les persones joves.

I, finalment, doncs, la meva predisposició total per comparèixer totes les vegades que siguin necessàries. Em consta que hem donat diverses dates..., hem ofert diverses dates per a aquesta compareixença a la Comissió de Joventut, que les dates no han quadrat als grups parlamentaris, però jo crec que posa de manifest la total pre-

disposició meva de comparèixer a la comissió i a totes les comissions, totes les vegades que siguin necessàries, com no podria ser d'una altra manera.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, diputada. Per a la rèplica, té la paraula la diputada Mar Besses Casanovas, cinc minuts.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. A veure, consellera, jo li he demanat si podia especificar, si podia aprofitar aquest espai per explicar quines eren les polítiques que el seu departament, que és el responsable d'aplicar i de desplegar les polítiques en matèria de joventut, havia fet. I vostè m'ha sortit a parlar en matèria d'habitatge, en matèria d'educació, en matèria de mobilitat, que està molt bé, però això ja l'hi preguntarem a la resta de departaments. Nosaltres li estàvem preguntant què havia fet el seu departament, en quin punt de desplegament estaven en la feina que té encomanada el seu departament.

Ha parlat de pla nacional, fantàstic. Se'l van trobar fet, però han trigat un any en poder fer l'aprovació definitiva i en posar el pla d'actuacions sobre la taula. Està bé. Tenim l'eina. Li pregunto en quin punt de desplegament està i quina valoració en fan, perquè precisament per això l'havíem demanat a comparèixer a la Comissió de Polítiques de Joventut, perquè poguéssim..., aprofitant el desplegament del pla nacional de joventut de Catalunya.

Ha mencionat també l'estratègia de reconeixement en el lleure. I jo ja li he mencionat abans com ha anat aquest cas i crec que no és un bon exemple per treure'n pit, si és que ho podem dir així.

Pel que fa a la convocatòria de subvencions, consellera, jo li he parlat de la convocatòria del 2026 i vostè m'ha dit que és per falta de pressupostos actualitzats. Però, home, el 2024, que jo sàpiga, estàvem en la mateixa situació de pròrroga pressupostària i vostès mateixos, a finals d'any, van treure en temps i forma la convocatòria per al 2025. Per tant, aquesta excusa diguéssim que no seria vàlida.

I pel que fa a Xanascot, coneixem el projecte, el compartim i cal que el continuem enfortint, però li he preguntat quin era l'impacte que està rebent aquesta xarxa pel que fa al conflicte, en aquest cas, educatiu. I, per tant, nosaltres el que li venim a dir és que aprofitin la capacitat, l'estructura i el potencial tant de la Direcció General de Joventut com de l'Agència Catalana de Joventut per posar-la al servei dels joves i del país i per continuar podent avançar i podent transformar.

Però, miri, consellera, a més a més, aquest Parlament, a proposta del Grup d'Esquerra Republicana, ha aprovat reiterats cops un conjunt de mesures en matèria de joventut que vostès han ignorat de forma sistemàtica, perquè no han desplegat absolutament res. I li'n poso alguns exemples. Parlo de la reformulació del Carnet Jove. Parlo de l'estratègia de reconeixement del lleure educatiu. Parlo de la creació de la T-lleure. Parlo del desplegament de la llei de foment de l'associacionisme i de la creació del centre de recursos. Parlo de més recursos per a la salut mental. Parlo de més català enfocat als joves. Parlo també de polítiques d'habitatge, sí, enfocades als joves. Tot això, consellera, està aprovat. Tot això és un mandat parlamentari i vostès han tingut dos anys per fer, com a mínim, alguna d'aquestes coses o per començar a situar aquestes coses perquè acabin sent una realitat.

Però, consellera, vostès van presentar al febrer uns pressupostos amb zero ambició juvenil. No hi havia cap d'aquestes propostes amb una dotació pressupostària –cap, zero, *ninguna*. Per tant, no em digui ara que això estava pendent de pressupost, perquè ho haguessin situat vostès en el pressupost.

I sí, efectivament, l'acord que s'ha presentat aquest matí posa sobre la taula aquestes necessitats, fa..., si tira endavant el pressupost, consellera; no s'aventurin a possibles escenaris. Però incorpora, efectivament, aquestes prioritats dins

de l'agenda política. I això, consellera, no és casualitat. Perquè, mentre vostès miraven cap a una altra banda, algú els hi ha fet la feina. I aquest algú no són vostès precisament. I parlo, per exemple, del Carnet Jove. Sabíem i hem insistit un munt de cops que era una oportunitat que a finals d'aquest any finalitzava un conveni de més de deu anys amb una entitat financera i això ens obria una oportunitat per fer un salt d'escala amb el que és el Carnet Jove, per desvincular-lo de les entitats financeres. Consellera, estem al mes de maig i vostès no s'havien començat a moure en aquesta qüestió.

Per tant, nosaltres els hi situem l'ambició del que ha de ser aquest Carnet Jove: un salt d'escala per convertir-lo en aquesta eina pública que aglutini tots els serveis dirigits a les persones joves, que tinguin tots els serveis en una sola aplicació i que arribi de forma proactiva per part de l'Administració quan els joves fan dotze anys i els pugui acompanyar al llarg de la seva trajectòria vital.

Parlem també de la T-lleure, un instrument àmpliament reivindicat, pensat per facilitar precisament els desplaçaments dels caus i dels esplais, integrat dins de la T-mobilitat, amb un sistema que sigui multizona, multipersonal, intermodal i amb un cost pràcticament zero, bonificat per garantir que la mobilitat no sigui una barreira per a la participació en el lleure educatiu. I entenem també que aquest és el repte: que sigui un desplegament progressiu i que arribi a tot el territori.

Parlem també, consellera, del centre de recursos per a l'associacionisme juvenil, perquè si aquests pressupostos tiren endavant, consellera, ja no tindran cap excusa per desplegar, d'una vegada per totes, la llei que preveia aquest centre de recursos i podran donar resposta a una demanda persistent de les entitats juvenils del país, que és aquest centre de recursos de foment de l'associacionisme.

Parlem de català també, parlem de salut mental també i també parlem, efectivament, d'aquestes derivades que ha de tenir la política d'habitatge en el nostre país, també pensant en generar oportunitats per als joves d'arreu del país, d'on siguin, que puguin desplegar el seu projecte vital i això sigui una opció plena d'oportunitats per a aquests joves.

Per tant, consellera, això és el resultat del que passa quan es treballa amb ambició i pensant en les persones joves. I, per tant, això és el que passa quan el jovent republicà els empeny perquè les coses passin i passin del paper a ser una realitat i perquè sí, perquè volem que el país avanci.

El vicepresident segon

Diputada...

Mar Besses Casanovas

I això precisament, consellera, és el que vostès no han fet en dos anys.

I acabo, president. Consellera, quan trobi un moment entre Barcelona i Madrid, recordi que l'esperem a la Comissió de Polítiques de Joventut per retre comptes, per poder parlar a bastament de la seva acció de govern, i la data més propera que el seu departament ha trobat des del novembre, consellera, és el 29 de juliol.

Gràcies.

El vicepresident segon

Per a la rèplica, té la paraula la consellera senyora Mònica Martínez Bravo, per un temps de cinc minuts.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mònica Martínez Bravo)

Molt bé. Moltes gràcies, diputada. A veure, la principal preocupació del jovent de Catalunya és l'habitatge. És així o no és així? Jo crec que sí que és així. Aquest Govern ha posat en el centre de l'acció de tot el Govern donar una solució al principal problema que té la joventut a Catalunya, sí o no? Perquè jo crec que sí. Jo crec que si aquest Govern assoleix –que ho assolirà– un parc públic d'habitatge de cinquanta mil places, del qual el vint-i-cinc per cent aniran per a persones joves, i

per primera vegada Catalunya tindrà un parc públic d'habitatge a l'alçada del país que és Catalunya en les economies avançades, jo crec que podem dir que Catalunya ha complert amb escriure el mandat del jovent de Catalunya.

Jo, diputada, li reconec que el Govern Aragonès va deixar enllestides i avançades qüestions importants. Ho he fet també en la intervenció anterior. I també li reconec que l'empenta i l'acord que s'ha signat avui és important, és rellevant i ens permetrà obrir una nova etapa i impulsar reclamacions pendents en l'àmbit del jovent, en l'àmbit de l'associacionisme, en l'àmbit del lleure, que, per restriccions pressupostàries –i els hi reconec–, no havíem pogut entomar fins ara. Els hi dic, estàvem centrats en la principal preocupació dels joves, que és l'habitatge, però també és veritat que hi han moltes altres necessitats. Totes les qüestions que s'han posat sobre la taula i per a les quals, gràcies al compromís del grup republicà, tindrem, afortunadament –amb una mica de sort, si tot va bé–, més recursos, és molt necessari i és fonamental. La T-lleure, el centre d'associacionisme, el Carnet Jove, tenir els recursos per poder tenir un model universal i gratuït, un impuls a la salut mental, un impuls addicional al tema del català, que també ja s'estava impulsant de manera molt substancial. Tot això seran avenços. Però és veritat que el Departament de Drets Socials i tot l'àmbit social té unes demandes pressupostàries enormes. I, per això, s'havia posat sobre la taula el que s'havia pogut fer.

Però per això és tan important fer acords com el que hem signat avui, per enfocar-nos en la política útil, per no deixar..., per posar a treballar tota la capacitat fiscal de Catalunya envers la seva població. I reconec i valoro moltíssim aquest impuls addicional, però si em dius «per què no ho havien posat sobre la taula?» Perquè..., bé, perquè les necessitats són inabordables. I per això és tan important el que s'ha fet avui, i ho agraïm i això serà un impuls definitiu. I jo crec que en aquesta part és on em voldria centrar.

I també en les altres qüestions. El pla nacional de joventut avui és una realitat. Avui tenim aquesta eina. Treballem-lo, millorem-lo, impulsem-lo. Tenim tot el compromís. És veritat que tenir pressupostos prorrogats ens complicava la vida excessivament. Ara hi ha això, doncs, afortunadament tindrem una solució i veurem com les convocatòries van més àgils i més fàcils, i ens podem centrar en aquest disseny de les polítiques públiques.

I l'estratègia del lleure. Sempre hi ha qüestions que no encaixen a tothom i sempre voldríem tenir més temps o fer-ho d'una manera diferent, però l'estratègia del lleure serà una realitat en els propers dies. Jo crec que en això ens hem de centrar en aquest impuls i aquests recursos addicionals. Ara podem obrir una nova etapa, i, per part nostra, total predisposició a continuar redreçant, diguéssim, els reptes principals del jovent de Catalunya, amb eines reforçades, com tindrem afortunadament les properes setmanes.

Moltíssimes gràcies a tots i totes.

El vicepresident segon

Gràcies a vostè, diputada.

I atès que el dissetè punt de l'ordre del dia s'ha posposat, suspenem la sessió fins demà a les nou.

La sessió se suspèn a dos quarts de set del vespre i tretze minuts.